

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

#265

53ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2 0 1 2

ΛΕΟΣ ΚΑΡΑΞ

ΕΜΠΡΟΣ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ ΟΙ ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΙ

ΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ
Σκηνή από τη ταινία *Holy Motors* που επιχειρεί να αναπαραστήσει σημαντικές σκηνές του κινηματογραφικού παρελθόντος, μύθους, πρόσωπα και στιλ.

THESSALONIKI
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
www.filmfestival.gr

TASTE THE MOMENT

SPONSOR OF THE AUDIENCE AWARDS

 [facebook.com/FischerBeerGreece](https://www.facebook.com/FischerBeerGreece)

 twitter.com/Fischer_Beer

Απολαύστε υπεύθυνα

**Η εφημερίδα του
Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης**

Ειδική έκδοση για το
53ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

№ 265 [1/11/2012]

Διευθυντής σύνταξης: Ηλίας Κανέλλης
Αρχισυντάκτρια: Δήμητρα Νικολοπούλου
Συντονισμός ύλης: Γκέλυ Μαδεμλή
Σύνταξη: Ελένη Ανδρουτσπούλου, Τίνα Αντωνάκου,
Αγγελική Βέργου, Δημήτρης Κερκινός, Αλεξάνδρα Κόλια,
Γιώργος Κρασσακόπουλος, Χριστίνα Λιάτα, Αγγελική Πέτρου,
Γιάνα Σαρρή, Τζωρτίνα Σεργιέρη, Θάνος Σταυρόπουλος,
Έλενα Χρηστοπούλου

Υπεύθυνη αγγλικών σελίδων: Λίλυ Παπαγιάννη
Φωτογράφος: Βασίλης Βερβερίδης (MOTIONTEAM)
Κόμιξ: Τάσος Ζαφειριάδης

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: Δημήτρης Εϊπίδης

Ο διευθυντής σύνταξης, η αρχισυντάκτρια και οι συντάκτες της εφημερίδας του Φεστιβάλ εργάζονται χωρίς αμοιβή.

EDITORIAL

Εξώστης άλφα Από τον Ηλία Κανέλλη

Τα χρόνια της δικτατορίας στην Ελλάδα, όπως και στον υπόλοιπο κόσμο, ο κινηματογράφος ήταν στο κέντρο της ζωής. Ακριβά τα υλικά, λίγες οι ταινίες, μεγάλες οι μυθολογίες πίσω απ' αυτές. Η εικόνα εγκλωβίζε τον θεατή της, σύμφωνα με το σχήμα που είχε επεξεργαστεί ο Ρολάν Μπαρτ, είχε μεγάλη δύναμη και ως μηχανισμός προπαγάνδας αλλά και ως συμβολισμός αντίστασης και ελευθερίας.

Αλλά η κυρίαρχη εικόνα στη χούντα ήταν θολή και φαιά. Θολή από τη λογοκρισία – που μπήκε μπροστά με την έλευση και την επιβολή της χούντας, το 1967. Και φαιά, εξαιτίας της μονοδιάστατης αισθητικής που ήταν επιτρεπτή – κι ήταν, στον κινηματογράφο, η αισθητική του ελληνοαμερικανού παραγωγού Τζαίμς Πάρις και, αργότερα, της τηλεοπτικής YENED.

Το κινηματογραφικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είχε γεννηθεί λίγα χρόνια νωρίτερα, το 1960, υπό τους καλύτερους οiwνούς. Η Ελλάδα φαινόταν ότι βγαίνει από μια μεταπολεμική περίοδο, μοχθηρή και μικρόψυχη, και έβλεπε ανοιχτούς τους ορίζοντες ενός κοσμοπολίτικου, μοντέρνου μέλλοντος. Αλλά οι ανοιχτοί ορίζοντες έκλεισαν γρήγορα. Και το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, ως κεντρικό πολιτιστικό συμβάν στο επίκεντρο της προσοχής του κοινού, έγινε σύντομα το θέατρο της αιώνιας διαμάχης: χειραγώγηση, στρατευμένο κιτς και εσωστρέφεια – ή ελευθερία, ασκήσεις πρωτοπορίας και ανοιχτοί ορίζοντες;

ΜΕΓΑ ΠΛΗΘΟΣ, ΜΕΓΑ ΠΑΘΟΣ
Μια συνηθισμένη φεστιβαλική προβολή, στην αίθουσα της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, στη διάρκεια της δικτατορίας. Συχνά, το κοινό του δεύτερου εξώστη είχε αποδοκίμασει με έντονο τρόπο την προσπάθεια του καθεστώτος να επιβάλει τη φαιά αισθητική του.

Στη διάρκεια της δικτατορίας, το παιχνίδι ήταν καθαρό. Οι σοβαροί άνθρωποι ταυτίζονταν με τον βήτα εξώστη – με τους ζωηρούς του κοινού που αποδοκίμασαν τις εκφράσεις της χειραγώγησης. Αργότερα, με τη μεταπολίτευση, οι ομαδοποιήσεις έγιναν πιο σύνθετες. Τα πρώτα χρόνια μετά το 1974, κυριαρχούσε η μέθη της ελευθερίας. Αλλά τη δεκαετία του 1980, ο βήτα εξώστης δεν ήταν πια η θρυλική φωνή που διεκδικούσε τον μοντερνισμό – συχνά η φωνή του υιοθέτησε κάποιους από τους κρίσιμους λαϊκισμούς της εποχής, άλλοτε πάλι έμοιαζε με άναρθρη κραυγή χουλιγκάνων. Στα τέλη του 1980, το φεστιβάλ έβαλε ένα νέο στοίχημα: να πάψει να είναι μια περικλειστη αρένα σε ένα πλαίσιο επαρχιωτισμού...

***

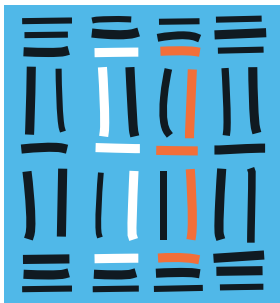
Οι παιδικές αρρώστιες κάποτε περνούν. Το Φεστιβάλ, ενήλικο πλέον, ιδίως στη δίνη της κρίσης, προχωρά ακάθεκτο, δυναμικό, βέβαιο για τους προσανατολισμούς του. Σε επαφή με τη ζωή και τις απαιτήσεις που διαμορφώνει, μοντέρνο και ριζοσπαστικό, με γνώση των μεγεθών του και του εύρους επιρροής του, παραμένει ένας σπουδαίος πολιτιστικός (και εμπορικός) θεσμός. Οι εικόνες του δεν εγκλωβίζουν αλλά παραπέμπουν σε καινούργιες εικόνες και σε νέα νοήματα. Η σοβαρότητά του δεν ταυτίζεται με καμία σοβαροφάνεια. Θεσμικός πυλώνας και, ταυτόχρονα, εξώστης, θέατρο δημιουργικότητας, παρεμβατικότητας, ανοιχτού διαλόγου... Ακόμα μια χρονιά, η ζωή είναι εδώ.

@filmfestivalgr
ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΟ TWITTER

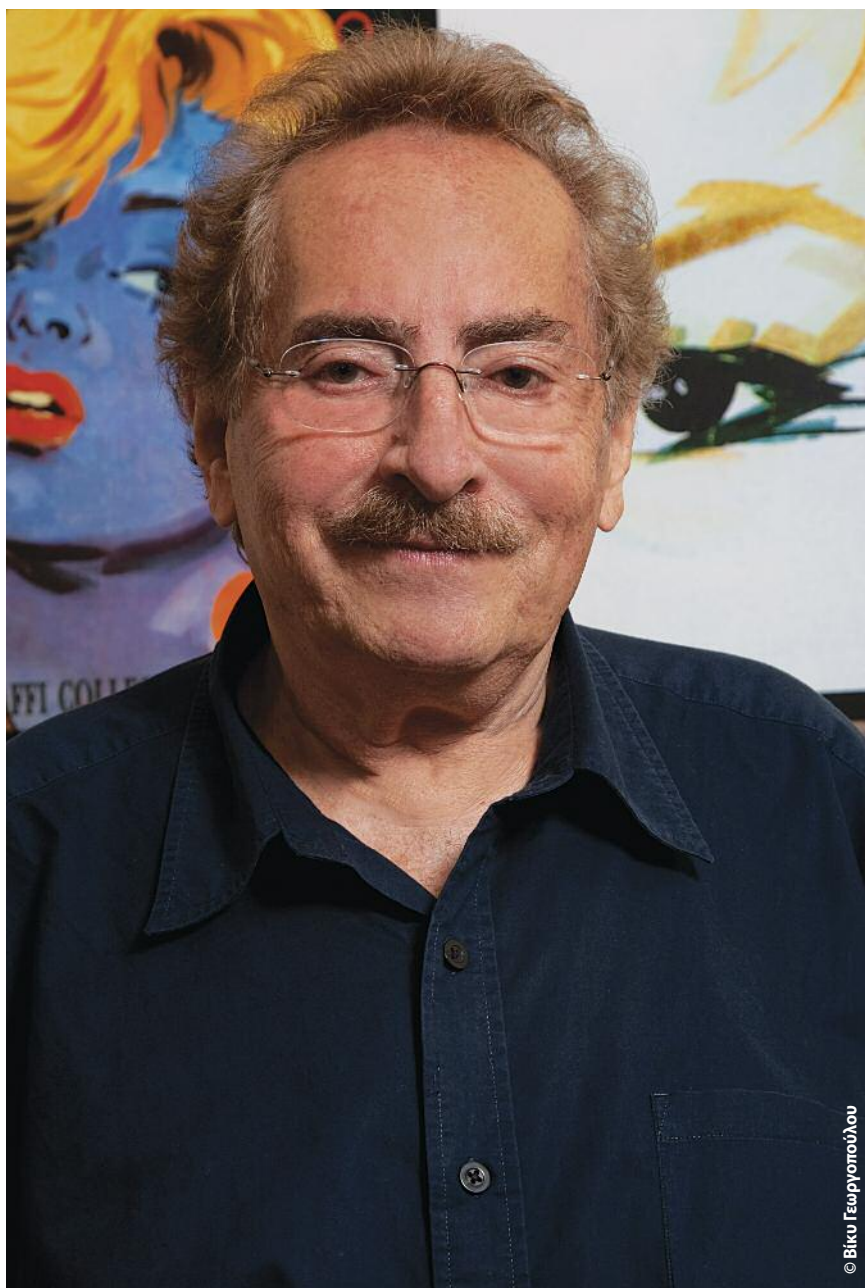
**ΑΝΑΖΗΤΑΣ
ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ,
ΜΙΑ ΠΡΟΣ ΜΙΑ,
ΚΑΙ ΕΥΕΛΠΙΣΤΕΙΣ
Η ΕΠΟΜΕΝΗ
ΝΑ ΣΟΥ
ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ
ΤΟ ΡΙΓΟΣ
ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ**

Με ρωτούν συχνά τους λόγους που με οδηγούν στην επιλογή μιας ταινίας. Ή ενός αφιερώματος. Για τον τρόπο με τον οποίο εξελίσσεται ο κινηματογράφος σε ημέρες κρίσης. Για νέες τάσεις και πρωτοεμφανιζόμενους δημιουργούς. Η αλήθεια είναι ότι το στοιχείο της ανακάλυψης είναι αυτό που τροφοδοτεί περισσότερο από οτιδήποτε. Η στιγμή που μια ταινία σε εκπλήσσει, καταρρίπτοντας όλες σου τις σταθερές. Με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, οι επιλογές ενός προγράμματος, εμπεριέχουν αυτό το στοιχείο της έκπληξης. Αναζητάς τις ταινίες, μία προς μία, και ευελπιστείς η επόμενη να σου προκαλέσει το ρίγος μιας νέας εμπειρίας. Το στήσιμο ενός προγράμματος ενός φεστιβάλ, προσομοιάζει με τη διαδικασία της κινηματογραφικής δημιουργίας ως προς τούτο: οι εικόνες διαδέχονται η μία την άλλη, μέχρι να ενσωματωθούν όλες μαζί, καρέ καρέ, σε δέκα ημέρες. Απ' το ρεπεράζ και το γύρισμα, στο μοντάζ και το τελικό αποτέλεσμα. Απ' την έρευνα και την επιλογή ταινιών, στο στήσιμο μιας γιορτής. Κάθε φορά απ' την αρχή. Κάθε φορά με την ίδια λαχτάρα για ανακάλυψη.

Μ' αυτόν τον τρόπο χτίστηκε και το 53ο Φεστιβάλ. Βήμα βήμα.

Με ιδιαίτερη αγάπη και υπευθυνότητα για το Διεθνές Διαγωνιστικό πρόγραμμα. Αυτό είναι ίσως το πιο δύσκολο έργο. Να ξεχωρίζεις τις καλύτερες ανάμεσα στις νέες φωνές. Οφείλεις να τιμάς και να αντιμετωπίζεις με μεγάλο σεβασμό όλες τις ταινίες. Εκείνες που επιλέγεις, αλλά κι εκείνες που απορρίπτεις.

Για τους Ανοιχτούς Ορίζοντες, ας μου επιτραπεί να χρησιμοποιήσω μια αγγλική έκφραση: «The sky is the limit». Ο ουρανός είναι το όριο. Αυτή η έννοια του κινηματο-

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΡΙΟ ΠΩΣ ΣΤΗΝΕΤΑΙ ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

γράφου του ανοιχτού σε τάσεις, σε δημιουργούς, στον πειραματισμό, σε δύσκολες θεματικές, αντανakλά την ουσία αυτού του προγράμματος. Είτε αποκρυπτογραφείς το σινεμά του Ούλριχ Ζάιντλ είτε παρακολουθείς τα σταθερά, συνεπή βήματα του Πίτερ Στρίκλαντ. Νέοι και ήδη καταξιωμένοι σκηνοθέτες συνομιλούν ισάξια στις αίθουσες. Κι αυτό γίνεται κεκτημένο. Για τους ίδιους και για το ταλέντο τους. Αλλά και για ένα φεστιβάλ που τους αναδεικνύει.

Το ελληνικό σινεμά βρίσκεται στο προσκήνιο τα τελευταία χρόνια. Υπάρχει έντονο ενδιαφέρον από τα διεθνή φεστιβάλ, που παρακολουθούν τις εξελίξεις στηνγχώρια παραγωγή μας ταυτόχρονα με τα όσα συμβαίνουν στη χώρα. Δεν είναι λίγες οι φορές που οι ίδιοι οι Έλληνες δημιουργοί αντλούν υλικό απ' αυτήν την παρατεταμένη κρίση και αρθρώνουν το προσωπικό τους σχόλιο. Σε καιρούς δυσμενείς, η φωνή τους είναι ζωτική.

Και φυσικά, εκεί που το στοιχείο της ανακάλυψης συναντά το σινεμά αξιώσεων και ο δημιουργός επιβεβαιώνει την καλλιτεχνική του αξία, έρχεται η σειρά των αφιερωμάτων: στον Άκι Καουρισμάκι, ανθρωπιστή και την ίδια στιγμή κυνικό, μια αντίφαση που συνεπαίρνει στο έργο του. Στον Μπαχμάν Γκομπαντί, ο οποίος καταθέτει φέτος μια ταινία σπαρακτική, από τον τόπο της εξορίας του. Στον Αντρέας Ντρέζεν, που κινείται με εξαιρετική ευελιξία ανάμεσα στο ντοκιμαντέρ και στη μυθοπλασία. Στον Κριστιάν Μουντζίου που γυρίζει ταινίες-ορόσημο για την άνθιση του νέου ρουμάνικου σινεμά. Στον Λιόρ Σαμρίζ και στον Κώστα Ζάπα, φωνές ανατρεπτικές, ανένταχτες.

Στον κινηματογράφο «ο ουρανός είναι το όριο».

Δημήτρης Εϊπίδης
Διευθυντής Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

FESTIVAL SPOTS

Εκπτώσεις και προσφορές για τους θεατές του Φεστιβάλ Discounts and offers for the spectators of the Festival

01 .ES

Σ' ένα κτίριο art νεκρό των αρχών του αιώνα, ένας χώρος με κουζίνα βασισμένη στη μεσογειακή διατροφή με διεθνείς επιρροές. / A multinational restaurant in an Art Deco building, serves internationally influenced mediterranean cuisine.

Φράγκων 2-4 / 2-4, Fragon str. • T. 2310532503
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

02 Ερμής / Ermis

Όμορφο, παραδοσιακό εστιατόριο σ' ένα παλιό διόροφο κτίριο. Φιλική ατμόσφαιρα με ελληνική μουσική. / Nice, traditional restaurant in an old two-storey building. Cosy atmosphere filled with greek music.

Ρογκόπη 4 / 4, Rogoti str. • T. 2310270783
Διαπιστ./Accred.: -15%

03 Bord de l'eau

Art café-bar με ευφάνταστα cocktails υπό τους ήχους soul & jazz μουσικής. / Enjoy special cocktails in this art café-bar, under the sounds of an eclectic mix of soul & jazz music

Εγνατίας 45 / 45, Egnatia str. • T. 2310520911
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

04 Room 22

Μοναδική ατμόσφαιρα, ιδιαίτερη αισθητική με έντονα αρτίστικο χαρακτήρα. Πιάτα ημέρας, γλυκά και ενημερωμένη λίστα κρασιών. / Unique atmosphere with a strong artistic character. Delicious dishes, homemade desserts and an updated winelist.

Ικτινού 22 / 22, Iktinou str. • T. 2310252977
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

05 Μυρσίνη / Mirsini

Τόσο μακριά από την Κρήτη και όμως η μυρωδιά τη ρακής και των κρητικών μεζεδιών σας φέρνει πιο κοντά στη μεγαλόνησο! / So far away from Crete, yet the smell of raki and the taste of cretan mezedes brings you closer to the island!

Τσάπελα 2 / 2, Tsopela str. • T. 2310228300
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

06 Tapas bar

Η Βαρκελώνη συναντά τη Θεσσαλονίκη. Γευστικά τάπας, ωραία μουσική, προσιτές τιμές. / Barcelona meets Salonica. Tasteful tapas, good music, affordable prices.

Κατούνη 4 / 4, Katouni str. • T. 2310547777 &
Φιλίππου 17 / 17, Filippou str. • T. 2310222550
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

07 Νεγροπόντε / Negroponte

Στεγασμένο σ' ένα κτίριο του 1888 το Νεγροπόντε προσφέρει εξαιρετικά εδέσματα παραδοσιακής ελληνικής κουζίνας. / Located on a 1888 building, IT serves unique traditional greek tastes.

Αιγύπτου 24, Λαδάδικα / 24, Egyptou str. - Ladadika •
T. 2310523571
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

08 T.G.I. Friday's

Λαχταριστά πιάτα, πρωτότυπες γεύσεις, αποκλειστικές συνταγές, μοναδικά cocktails, στην πιο κεφάτη ατμόσφαιρα! / Delicious food, unique cocktails, exclusive recipes, lively atmosphere!

Αριστοτέλους 3 / 3, Aristoteleous str. • T. 2310242914
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

09 Εξέλιση / Excelsior

Gourmet πιάτα από τη μεσογειακή κουζίνα και δροσερά cocktails σ' ένα μοναδικό bistro στην καρδιά της πόλης. / Gourmet Mediterranean flavors and tasty cocktails in a unique bistro in the heart of the city.

Μητροπόλεως 23 & Κομνηνών / 23, Mitropoleos &
Kommionon str. • T. 2310021010
Διαπιστ./Accred.: -10%

10 Pasta Flora

Ανασύρετε τις παιδικές σας αναμνήσεις κοιτάζοντας τη λουλουδάτη ταπεταρία στους τοίχους, πίνοντας μια κούπα ζεστή σοκολάτα. / Revive your childhood memories looking at the flourish wallpapers over a cup of hot chocolate.

Ζεύξιδος 6 / 6, Zefxidos str. • T. 2310261518
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

11 Ζύθος / Zithos

Ζωηρή, φιλική ατμόσφαιρα, 50 είδη μύρας και ιδιαίτερες προτάσεις από την ελληνική και διεθνή κουζίνα. / Lively friendly atmosphere, 50 kinds of beer and interesting combinations of greek and international tastes.

Κατούνη 5 / 5, Katouni str. • T. 2310540284
Διαπιστ./Accred.: Μενού 3 πιάτων +1 ποτήρι κρασί
(συνολικά 15€) / 3 course menu +1 glass of wine (total 15€)

12 Ζύθος Ντορέ / Zithos Doré

Φιλικό και ζεστό περιβάλλον σ' έναν χώρο με θέα το Λευκό Πύργο. Μεγάλη ποικιλία σε κρασία και μπίρες. / A spacious restaurant with a view of the White Tower and a cosy, lovely atmosphere. Good choice of bottled or draft beers and wines.

Πλ. Τσιρογιάννη 7 / 7, Tsirogianni sq. • T. 2310279010
Διαπιστ./Accred.: Μενού 3 πιάτων +1 ποτήρι κρασί
(συνολικά 15€) / 3 course menu +1 glass of wine (total 15€)

13 De Facto

Η ατμόσφαιρα παρισινού μπιστρό που αποπνέει γοήτωση τον Άγγλο συγγραφέα David Lodge που αναφέρει σ' αυτό σε βιβλίο του. / A French-style bistro so unique, that David Lodge cites.

Παύλου Μελά 19 / 19, Pavlou Mela str. • T. 2310263674
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

14 Αγορά / Agora

Παραδοσιακά πιάτα σ' έναν όμορφο, απλό, ζωντανό χώρο. Μεγάλη ποικιλία από προϊόντα της Λέσβου. / Traditional dishes in a nice, lively and casual place. A wide variety of products brought directly from the island of Lesbos.

Καποδιστρίου 5 / 5, Kapodistriou str. • T. 2310532428
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

15 Νόστος / Nostos

Γεύσεις σ' όλη την Ελλάδα σε πολύ προσιτές τιμές. Σπέσιαλ μεζέδες, ρακές και τσίπουρα. / Recipes from all over Greece at very affordable prices. Special 'mezedes', raki and tsipouro.

Ολύμπου 131 & Μ. Κυριάκου / 131, Olimpu & M.
Kiriakou str. • T. 2310245182
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

16 Bar Flou

Από τα παλαιότερα καλλιτεχνικά στέκια της πόλης. Ωραία μουσική, δροσερές μπίρες, φιλικός κόσμος. / One of the oldest artistic haunts of the city. Good music, cold beer, friendly people.

Νικ. Φωκά 9 / 9, Nik. Foka str. • T. 2310261448
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

17 Έργον / Ergon

Κλασικό μεζεδοπωλείο. Μενού δια χειρός του γνωστού σεφ Δημήτρη Σκαρμούτσου. / Classic greek mezedopolio with a signature menu from the renowned chef Dimitris Skarmoutsos.

Κούσκουρα 3-5 / 3-5, Kouskoura str. • T. 2310223550
Διαπιστ./Accred.: -10%

18 Μάντολα / Mandola

Επτανησιακές λιχουδιές όπως μπουρδέτο, φρυγαδέλι και παστιτσάδα. / Ionian delicacies such as bourdeto, frygadeli and pastitsada.

Κατούνη 19 / 19, Katouni str. • T. 2310523136
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

19 Αγιολί / Ayoli

Υψηλή μαγειρική, εξαιρετικά γλυκά και πολύ καλές τιμές. / Haute cuisine, exquisite desserts and very good prices.

Λεωφ. Νίκης 15 / 15, Nikis ave. • T. 2310262888
Διαπιστ./Accred.: -15% • CineΚάρταF: -10% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

20 Φρειδερίκο, αγάπη μου / Frederick, my love

Μοναδική ατμόσφαιρα, προσεγγίσιμα ποτά και ωραία μουσική. / Unique atmosphere, tasteful drinks and nice music.

Ολύμπου 87 / 87, Olimpu str. • T. 2310238532
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

21 Fox Trot

Θεατρική αύρα και special cocktails από κουβανό barman. / Theatrical style with delicious cocktails by a cuban bartender.

Εγνατία 31 / 31, Egnatia str. • T. 2310535329
Διαπιστ./Accred.: -15% • CineΚάρταF: -10% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

22 the Rover Bar

Rock indie bar με vintage διακόσμηση. Μεγάλη ποικιλία σε μπίρες. / Rock indie bar with a vast selection of beers.

Σαλαμινοί 6 / 6, Salaminos str. • T. 2310544304
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

23 Αστόρια / Astoria

Αγαπημένο στέκι που κουβαλάει ιστορία χρόνων με ύφος και ατμόσφαιρα παραδοσιακού καφεeneίου. / Favourite spot, with the scent and atmosphere of a traditional 'kafeneio'.

Πλ. Ναυαρίνου 17 / 17, Navarinou sq. • T. 2310220975
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

24 Ελίτ καφεeneίο / Elite

Παραδοσιακό καφεeneίο με ελληνικούς καφέδες στη χόβολη και μπισκοτο-λούκουμα. Δροσερές μπίρες και ρακάμελα. / Traditional 'kafeneio', serving greek coffee with biscuit and loukoumi. Chilled beers and raki with honey.

Πλ. Ναυαρίνου 14 / 14, Navarinou sq. • T. 2310228808
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

25 Διεθνές / Diethnes

Με θέα τη Ροτόντα, χωρίς το πρωί για καφέ, σπάγευμα για επιτραπέζια και το βράδυ για ρακάμελα. / Early morning coffee, board games in the afternoon and night time raki with honey.

Κ. Μελενίκου 13 / 13, K. Melenikou str. • T. 2310245520
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

26 Spoon

Frozen yogurt, 14 είδη τσαγιού, φρουτοσαλάτες, fruitshakes και yoghurtshakes, όλα από άριστα ποιητικά προϊόντα. / Frozen yoghurt, 14 types of tea, fruit salads, fruitshakes and yoghurtshakes. All made with the finest products.

Π. Μελά 38 / 38, P. Mela str. • T. 2310220290
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

27 Menta

Καφέ με ιδιαίτερη έμφαση στην ποιότητα, πλούσια κάβα και ενημερωμένη wine list. Ελκυστικός χώρος με lounge μουσική. / A café with emphasis on quality, a rich wine cellar, attractive environment and lounge music.

Κομνηνών 20 / 20, Kommionon str. • T. 2313016593
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

28 Κάπελα / Kapela

Σε ένα ωραίο και περιποιημένο περιβάλλον θα απολαύσετε γευστικά και καλοσερβιρισμένα πιάτα από φρέσκα και διαλεκτά υλικά. / Delicious and well-served dishes of fresh and selected products in a beautiful environment.

Στρ. Καλλάρη 7 / 7, Kallari str. • T. 2310272480
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

29 Favela

Έθνη διακόσμηση, δυνατές μουσικές και προσεγγίσιμα ποτά σ' έναν χώρο που σου φτιάχνει τη διάθεση. / Ethnic decoration, loud music and refined drinks, in an uplifting environment.

Βενιζέλου 3, 1ος ορ. / 3, Venizelou str., 1st floor •
T. 6974341339
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineΚάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/
Daily tickets: -10%

Εμπρός του σινεμά οι κοηλασμένοι

Ξεκίνησε όπως ξεκίνησαν ο Γκοντάρ, ο Τρυφώ, ο Ρεναί. Επαναστάτης της κινηματογραφικής γραφής και, ταυτόχρονα, θεωρητικός, κριτικός, παρεμβατικός. «Πρόσεξε τον Λεός Καράξ», έλεγαν οι κυνηγοί ταλέντων με θαυμασμό. Αλλά τα χρόνια ήταν αλλιώς. Οι κινηματογραφικές μυθολογίες άλλαξαν κατεύθυνση, η ψηφιακή εποχή εκτόπισε ό,τι ξέραμε από το παλιό σινεμά και ο Λεός Καράξ, με τον καιρό, έγινε ο καταγραφέας της εποχής που αλλάζει, ο μανιασμένος οπαδός της κινηματογραφοφιλίας και του σινεμά που αναπτύχθηκε με τη βιομηχανική επανάσταση. Εκεί ζητάει να επιστρέψουμε. Κυρίες και κύριοι, ένας αμετανόητος μοντέρνος ανάμεσά μας.

Στην ταινία που «ανοίγει» επισήμως το 53ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ένας άνδρας μεταμορφώνεται δέκα φορές μέσα σε μία νύχτα, προκειμένου να ολοκληρώσει την αποστολή του. Αυτός ο άνδρας δεν είναι μόνο ο πρωταγωνιστής της ταινίας, που μπορεί με την ίδια ευκολία να σέρνεται στους υπονόμους ή να αράζει στο πίσω κάθισμα μιας λιμουζίνας, να σκοτώνει ή να συναρπάζει μια γυναίκα. Είναι επίσης ο σκηνοθέτης της, που μέσα σε δύο ώρες εναλλάσσει δέκα φορές το ύφος του, κάνοντας μια διαδρομή στη φιλμογραφία του, αλλά και σε όλη την ιστορία του σινεμά.

Τότε που ήταν το «τρομερό παιδί»

Κάθε φορά που ένας καλλιτέχνης περιωπής εγκαταλείπει την ενεργό δράση για μερικά χρόνια, φίλοι κι εχθροί της δουλειάς του ανιχνεύουν σκοτεινά κίνητρα, αναζητούν κρυφά μηνύματα στο έργο του και πλάθουν θεωρίες συνωμοσίας για να εξηγήσουν την απουσία του. Η περίπτωση του γάλλου Λεός Καράξ, που, με εξαίρεση τη συμμετοχή του σε μια σπονδυλωτή

ταινία (*Τόκυο!*, 2008), έκανε 13 χρόνια να στηθεί πίσω από κάποια κάμερα, δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση.

Στο μεσοδιάστημα αυτό, μεταμορφώθηκε ραγδαία τόσο η τεχνολογία που προσδιορίζει την τέχνη του, όσο και η ροή πληροφορίας στον κόσμο των μήντια. Ακόμα λοιπόν κι ένας περιστασιακός χρήστης του διαδικτύου μπορεί σήμερα να συγκεντρώσει αμέτρητα στοιχεία για το βιογραφικό αυτού του σκηνοθέτη, του τόσο φειδωλού σε συνεντεύξεις, που φρόντισε να χτίσει την προσωπική του μυθολογία μ' έναν τρόπο σχεδόν κρυπτογραφικό. Μπορεί να γνωρίσει την οικογένειά του, τον γάλλο πατέρα του και την αμερικανίδα μητέρα του, που τον μεγάλωσαν σε μια κοινότητα χίπηδων στα προάστια του Παρισιού. Μπορεί να διαβάσει το πραγματικό του όνομα (Alexandre Oscar Dupont) και να βρεί πώς, μ' έναν αναγραμματισμό, στα 16 του, επινόησε κιάλας ένα καλλιτεχνικό ψευδώνυμο. Να μάθει τα επιχειρήματα με τα οποία οι γάλλοι κριτικοί, αλλοτινοί συνάδελφοί του στα *Cahiers du Cinéma*, τον έχρισαν «τρομερό παιδί», με το που προβλήθηκε η πρώτη ταινία του, *Boy Meets Girl* (1984). Να εντοπίσει ακόμα και τη δημοσίευση του πρώτου κριτικού σημειώματός του, όπου αποθεώνει το ντεμπούτο του Σουλβέστερ Σταλόνε στη σκηνοθεσία – το *Paradise Alley* (1978). Να σχολιάσει λεπτομέρειες της πολύπλευρης σχέσης του με την Ζυλιέτ Μπινός. Να αποκτήσει γνώμη για τη συνεργασία του με τον ηθοποιό Ντενί Λαβάντ, που παίζει σε κάθε ταινία του. Να κατεβάσει κάθε δουλειά του, από το *Mauvais Sang* (1986) και τους *Εραστές της Γέφυρας* (1991) μέχρι το σχετικά πρόσφατο *Pola X* (1999). Να πάρει μια γεύση απ' τον ντόρο που ξέσπασε πριν από την πρεμιέρα του φιλμ στο τελευταίο φεστιβάλ Καννών, όταν μαθεύτηκε πως τα γυρίσματα της ταινίας κράτησαν μόνο δυο μήνες. Να σταχυολογήσει ατάκες, όπως: «δεν κάνω ταινίες για το κοινό. Για μένα δεν υπάρχει "κοινό", βλέπω μόνο μερικούς ανθρώπους που πρόκειται να πεθάνουν πολύ σύντομα». Κι όλα τα παραπάνω, ασφαλώς, και πάλι δεν θα είναι αρκετά.

Όλο το σινεμά σε μια ταινία

Το *Holy Motors* ξεκινά με μια σκηνή που καταλήγει σ' ένα σινεμά, ενώ τελειώνει με μια σκηνή

HOLY MOTORS

Λεός Καράξ

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΓΚΕΛΥ
ΜΑΔΕΜΛΗ

σε ένα είδος παράξενου γκαράζ για λιμουζίνες, όπου εξηγείται κι ο αινιγματικός τίτλος της ταινίας. («Είδα για πρώτη φορά τέτοια αμάξια», λέει ο Καράξ, «όταν πρωτοπήγα στην Αμερική. Τώρα τα βλέπω κάθε Κυριακή στη γειτονιά μου, στο Παρίσι. Είναι στο κλίμα της εποχής: απ' έξω δείχνουν ωραία, αλλά μέσα σου δημιουργούν το ίδιο δυσάρεστο συναίσθημα με τα πορνοξενοδοχεία. Ωστόσο, έχουν κάτι που με συγκινεί, μοιάζουν με παλιά παιχνίδια που κάποτε έμοιαζαν φουτουριστικά»). Στην αρχή της ταινίας, ένας άνδρας που τον ερμηνεύει ο ίδιος ο Καράξ, ξυπνά μέσα στη νύχτα, σηκώνεται απ' το κρεβάτι, ανοίγει μια πόρτα που δεν είχε προσέξει ξανά στο παρελθόν και οδηγείται σε μια κινηματογραφική αίθουσα όπου προβάλλεται *Ο άνθρωπος των μαζών* του Κινγκ Βίντορ ενώπιον ενός ακίνητου πλήθους που έχει τα μάτια κλειστά. Ο κεντρικός χαρακτήρας λέγεται Όσκαρ – όπως ακριβώς κι ο σκηνοθέτης. Στην οθόνη εμφανίζονται μοτίβα αναγνωρίσιμα σε κάθε άρρωστο σινεφίλ: η μάσκα από το *Μάτια δίχως πρόσωπο* του Φρανζουί, αδιάβροχα που θα μπορούσαν να φοράνε οι αδελφές Ντενέβ και Ντορλεάκ στις ταινίες του Ζακ Ντεμί, η κόμμωση της Τζιν Σίνμπεργκ στο *Με κομμένη την ανάσα*. Το πλέγμα των αναφορών επεκτείνεται και στη λογοτεχνία – από τα Παραμύθια του Χόφμαν και τον *Άνθρωπο που κοιμάται* του Περρέκ, μέχρι ίσως και τη *Νύχτα που πεθάναν' τα λεωφορεία*, του Έντγκαρ Κέρετ. Ωστόσο, παρά τις ενδείξεις, κάθε φορά που ο Καράξ ερωτάται για τις επιρροές και τις αναφορές του, η απάντηση είναι παρόμοια: «Δεν μ' αρέσει αυτή ερώτηση. Δεν σκέφτομαι τις καταβολές μου. Όσο για την αυτο-αναφορικότητα, είναι αναπόφευκτη. Το σινεμά είναι ένα νησί. Στα όριά του βρίσκεις τα πάντα, από καφετέριες μέχρι το νεκροταφείο. Ακόμα κι αν επισκέπτομαι το νεκροταφείο, δεν το κάνω συνειδητά. Δεν κάνω καμία σκόπιμη αναφορά. Επίσης, θεωρώ ότι ο καλύτερος θεατής είναι αυτός που δεν ξέρει και πολλά πράγματα για την ιστορία του μέσου. Εγώ ξεκίνησα να κάνω ταινίες παράλληλα με την πρώτη μου επαφή με το χώρο, κάτι που δεν συμβαίνει συχνά, κι ίσως γι' αυτό δεν μ' ενδιαφέρει πια και τόσο η ιστορία του κινηματογράφου. Το σινεμά μάς επιτρέπει να βλέπουμε τα πράγματα γύρω μας σαν φαντάσματα.»

Με μηχανές εναντίον του παλιού κόσμου

Ποια φαντάσματα μπορεί να κυνηγούν τον ίδιο τον σκηνοθέτη; Ιδέες και πράξεις που δεν προχώρησαν ποτέ, και τον οδήγησαν στη θέση να θεωρεί το *Holy Motors* ως προϊόν ελλείψεων. «Η ταινία δεν θα γινόταν μ' αυτόν τον τρόπο αν δεν ήμουν ανίκανος να φέρω εις πέρας όλα τα σχέδια που έχω στο νου, σε άλλη χώρα και σ' άλλη γλώσσα. Τα εμπόδια ήταν πάντα τα ίδια. Το κάστινγκ και τα χρήματα. Είχα προτείνει ένα ρόλο στην Ζυλιέτ Μπινός, αλλά δεν τα βρήκαμε. Ο ρόλος του μοντέλου είχε γραφτεί αρχικά για την Κέιτ Μος. Αν κι ο Ντενί μου έλεγε όχι, θα έπρεπε να προτείνω το ρόλο στον Λον Τσάνεϊ ή τον Τσάρλι Τσάπλιν, στον Πέτερ Λόρε ή στον Μισέλ Σιμόν. Όσο για τα χρήματα, δεν θα γύριζα ποτέ την ταινία σε ψηφιακό φαρμά, αν έβρισκα χρηματοδότηση. Δυστυχώς κάτι τέτοιο είναι δύσκολο μετά τις δικαστικές περιπέτειες που είχα με τους *Εραστές της γέφυρας* και με τις εισπράξεις του *Pola X*. Σιχαίνομαι τις ψηφιακές κάμερες, νομίζω πως μας επιβάλλονται βιαίως, αλλά όλοι οι υπόλοιποι γύρω μου μοιάζουν καθησυχασμένοι. Αν με ρωτάτε τώρα για το είδος, τι να σας πω; Ενδεχομένως να είναι έργο επιστημονικής φαντασίας: οι άνθρωποι, τα τέρατα, αλλά κι οι μηχανές, βρίσκονται στο χείλος της εξαφάνισης. Είναι "ιεροί" κινητήρες, θύματα της ψηφιακής εποχής. Η μοίρα τους είναι να εξαφανιστούν, καθώς οι μηχανές μιας άλλης εποχής, όπως και οι πραγματικές εμπειρίες και οι πραγματικές περιπέτειες, τείνουν να εξαφανιστούν».

Ιερές μηχανές; Σύμφωνοι.
Ετοιμαστείτε για μια βέβηλη
καλλιτεχνική εμπειρία.

Ένα πανόραμα της σύγχρονης πραγματικότητας, ένα ζωντανό και εξαιρετικά αντιπροσωπευτικό ψηφιδωτό της εποχής μας. Ο κινηματογράφος σαν ένα ανοιχτό παράθυρο στον κόσμο. Παρατηρητικός, διεισδυτικός και παρεμβατικός.

Η ΠΟΛΥΠΤΥΧΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΙΑΣ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΚΗΣ ΕΝΔΕΚΑΔΑΣ

1 Κέιτ Σόρτλαντ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

- Μετά την πτώση του Γ' Ράιχ, η 14χρονη Λόρε, κόρη ενός αξιωματικού των Ες Ες, διασχίζει τη Γερμανία με τα αδέρφια της.
- Η ταινία είναι βασισμένη στο βιβλίο της Ρέιτσελ Σέιφερτ *The Dark Room*.
- Είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία της Κέιτ Σόρτλαντ. Προηγήθηκε μια τηλεταινία (*The Silence*) και το *Somersault*, που έκανε πρεμιέρα στις Κάννες το 2004.
- Τα παιδιά του πολέμου είναι η υποψηφιότητα της Αυστραλίας για το φετινό όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας. Είναι γυρισμένο εξ ολοκλήρου στη Γερμανία, με Γερμανούς ηθοποιούς και στη γερμανική γλώσσα.

«Αυτό που με τράβηξε στη Λόρε, προκαλώντας μου ενίοτε συναισθήματα απέχθειας και θυμού, ήταν η δυνατότητα να μελετήσω τις γκρίζες ζώνες. Η Λόρε υποστήριζε μια από τις απεχθέστερες και πιο καταστροφικές ιδεολογίες της εποχής μας. Θέλησα να ερμηνεύσω την έλλειψη αντίληψης που τη διακρίνει, τη ρομαντική, σχεδόν, αποφασιστικότητά της να διατηρήσει την πίστη της, παρά την ήττα που γνώριζε η Γερμανία.» Κέιτ Σόρτλαντ

2 Μπάλτασαρ Κόρμακουρ ΣΤΑ ΒΑΘΙΑ

- Η πραγματική ιστορία του ναυαγίου ενός αλιευτικού πλοίου που βυθίστηκε στα ανοιχτά της Ισλανδίας το 1984. Μόνο ένας ναύτης κατάφερε να επιβιώσει.
- Ο Κόρμακουρ, ένας από τους πιο αναγνωρίσιμους διεθνώς Ισλανδούς σκηνοθέτες (χάρη στις ταινίες του *101 Ρέικιαβικ*, *Ταξίδι στον ουρανό*, *Λευκή νύχτα γάμου* και *Jar City*), γύρισε πρόσφατα και μια ταινία στο Χόλι-

γουντ, με πρωταγωνιστή τον Μαρκ Γουώλμπεργκ.

3 Κιμ Νουέν

Η ΜΑΓΙΣΣΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

- Η συγκλονιστική ιστορία μιας 14χρονης Αφρικανής που εξαναγκάζεται από το στρατό των ανταρτών να μπει στις τάξεις του και να σκοτώσει.
- Πριν συμμετάσχει στην ταινία, η 15χρονη πρωταγωνίστρια Ρέιτσελ Μουάνζα (που διακρίθηκε με την Αργυρή Άρκτο καλύτερης γυναικείας ερμηνείας στο Φεστιβάλ Βερολίνου, και το βραβείο καλύτερης γυναίκας ηθοποιού στο Φεστιβάλ Τραϊμπέκα), ζούσε στους δρόμους της Κινσάσα, όπου δούλευε ως πόρνη και πουλούσε αλκοόλ. Σήμερα ζει στον Καναδά και πηγαίνει στο σχολείο.

«Θέλησα, σ' αυτήν την ταινία να ξεφύγω απ' τον τρόπο με τον οποίο δούλευα προηγουμένως, και να γυρίσω σκηνές σαν να μην υπάρχει προηγούμενο – και χωρίς να υπάρχει αύριο. Σαν η πραγματικότητα να κρύβεται μόνο στο παρόν. Δεν επέτρεπα στους ηθοποιούς μου να διαβάζουν το σενάριο πριν από το γύρισμα, ενώ οι σκηνές γυρίστηκαν με τη σειρά που εμφανίζονται στην ταινία. Έτσι οι ηθοποιοί ποτέ δεν ήξεραν τι θα συμβεί στους χαρακτήρες τους την επόμενη μέρα...» Κιμ Νουέν

4 Τζεμ Κόεν

ΩΡΕΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

- Ένας φύλακας στο Kunsthistorisches Museum, Μουσείο Ιστορίας της Τέχνης στη Βιέννη, και μια επισκέπτρια του μουσείου περιπλανώνται στην πόλη, στις ζωές τους και στις ανθρώπινες σχέσεις.

- Το *Ωρες μουσείου* είναι ένα κράμα μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ.
- Η πρωταγωνίστρια Μέρι Μάργκαρετ Ο'Χάρα, είναι πιο γνωστή στην Αμερική για τη μουσική της – και για τη φωνή της, που καλύπτει τέσσερις οκτάβες. Μεταξύ άλλων, έχει κάνει φωνητικά για τον Morrissey.
- Ο Τζεμ Κόεν ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη. Το MoMA, Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης, αλλά και το Whitney Museum έχουν συμπεριλάβει ταινίες του στις μόνιμες συλλογές τους.

«Δεν ήταν δυνατόν η ταινία αυτή να γίνει παραδοσιακά, με ένα σενάριο που χρησιμοποιείται ως βάση στα γυρίσματα. Προέκυψε επειδή δημιουργήθηκαν οι κατάλληλες συνθήκες, άλλες οργανωμένα, άλλες απρόβλεπτα. Δεν χρησιμοποιήθηκαν σκηνογράφοι... Η όλη διαδικασία ήταν μια ανοιχτή πρόσκληση για συμμετοχή». Τζεμ Κόεν

5 Λαρς Γκούναρ Λοτζ

ΠΑΝΤΑ ΦΤΑΙΕΙ Ο ΑΛΛΟΣ

- Πόσο εύκολα θα συγχωρούσες το θύτη σου; Μια ιστορία για τις συνέπειες της βίας που αντικατοπτρίζει το κλίμα της σύγχρονης Γερμανίας.
- Είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του 30χρονου Λαρς Γκούναρ Λοτζ.
- Το ίδρυμα Seehaus Leonberg, που αναφέρεται στην ταινία, είναι χώρος επανένταξης, ίδρυμα στο οποίο ανήλικοι παραβάτες, εκτός φυλακής, με τις οικογένειές τους, σε διαρκή επικοινωνία με κοινωνικούς λειτουργούς.

«Θεώρησα αποστολή μου να μη μιλήσω για αγιάτρευτες υποθέσεις και βίαια "ζώα", όπως συχνά παρουσιάζονται οι ανήλικοι παραβάτες. Θέλησα να δείξω τι σημαίνει να τους φέρνεις

αντιμέτωπους με τα εγκλήματά τους. Θεώρησα επίσης ενδιαφέρον να μιλήσω για έναν χαρακτήρα όπως αυτός της Εύας, η οποία γίνεται θύμα των ανθρώπων με τους οποίους ήθελε να συνεργαστεί, με αποτέλεσμα να αρχίσει να αμφισβητεί τα ιδανικά της. Μέσα από αυτή την κατάσταση υποχρεώνεται να αντιμετωπίσει τα δικά της προβλήματα». Λαρς Γκούναρ Λοτζ

6 Γκάι Μάντιν

ΚΛΕΙΔΑΡΟΤΡΥΠΑ

- Ο εκκεντρικός και πειραματικός Καναδός Γκάι Μάντιν στρέφεται στο σινεμά της κλασικής αφήγησης, με πηγή έμπνευσης το βιβλίο *Η Ποιητική του χώρου* του θεωρητικού της φαινομενολογίας Γκαστόν Μπασελάρ, ο οποίος αναλύει την επίδραση του οικιακού χώρου στην ψυχολογία του ανθρώπου. Η ατμόσφαιρα του έργου *Vampyr* του Καρλ Ντράγιερ ήταν η βάση για τη δημιουργία της ατμόσφαιρας και αυτού του έργου.
- Η Ιζαμπέλα Ροσελίνι δηλώνει σταθερή φαν του Μάντιν. Είχε πρωταγωνιστήσει στην *Πιολυπητήρη μουσική του κόσμου* και έχει συμμετάσχει σε ταινίες μικρού μήκους του σκηνοθέτη.

«Η *Κλειδαρότρυπα* είναι μια οικιακή Οδύσσεια μέσα από χαλιά και πλακάκια, αντί πάνω στη θάλασσα. Οι εικόνες μέσα από την κλειδαρότρυπα έχουν κάτι old-school, κάτι μελοδραματικό. Μου άρεσε η ιδέα να σκύψω και να κοιτάξω μέσα απ' αυτές». Γκάι Μάντιν

7 Μάρκους Ίμποντεν ΤΟ ΘΕΤΟ ΑΓΟΡΙ

- Ένας Όλιβερ Τουίστ με ακορντεόν!
- Από το 1800 μέχρι και το 1950 οι ελβετικές αρχές έπαιρναν ορφανά παιδιά, αλλά και

ενίστε παιδιά χωρισμένων γονιών, τα οποία μοιράζονταν σε άλλες οικογένειες μέσω δημοπρασίας. Όποια οικογένεια ζητούσε τα λιγότερα λεφτά για τη στέγαση και τη σίτιση του παιδιού, έκλεινε το «συμβόλαιο». Αυτό συνέβαινε και μετά το 1950 σε κάποιες κοινότητες. Τα περισσότερα παιδιά ήταν θύματα κακοποίησης και εξευτελισμού, ενώ μερικά πέθαναν.

- Το *Θετό αγόρι* είναι η πιο επιτυχημένη εμπνευσμένη ελβετική ταινία των τελευταίων πέντε χρόνων.

«Η ταινία καταγγέλλει την αδικία και όσους φέρονται σε ανθρώπους σαν ζώα. Αναδεικνύει την υποκρισία που κρύβεται κάτω από το πέπλο της παράδοσης - κρατιέμαι από τις παραδόσεις για να κρατηθώ από τις προκαταλήψεις μου. Επίσης, δείχνει μια Ελβετία που φοβάται τον εκσυγχρονισμό». *Μάρκους Ίμποντεν*

8 Μπενγιαμίν Άβιλα ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

- Η αληθινή ιστορία του Χουάν, ενός παιδιού που ζει με διπλή ταυτότητα στην Αργεντινή του 1979, εξαιτίας της δράσης των αντιστασιακών γονιών του. Η ταινία βασίζεται σε παιδικά βιώματα και μνήμες του σκηνοθέτη, καθώς η μητέρα του - όπως και οι γονείς του Χουάν - ανήκε στο αντάρτικο κίνημα των Montoneros, το οποίο δρούσε εκείνη τη χρονική περίοδο.
- Οι ηθοποιοί πέρασαν αρκετές μέρες μαζί με πρώην μέλη των Montoneros προκειμένου να προετοιμαστούν για το ρόλο τους.
- Η ταινία, η οποία αποτελεί το μεγάλο μήκος ντεμπούτο του σκηνοθέτη, είναι η επίσημη πρόταση της Αργεντινής για το Όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσης ταινίας.
- Η ηθοποιός και τραγουδίστρια Ναταλία

Ορέιρο (η τηλεοπτική «Μιλάγκρος») που υποδύεται τη μητέρα του Χουάν, ήταν έγκυος κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων.

«Η ταινία βασίζεται στην παιδική μου ηλικία, αλλά δεν είναι αυστηρά αυτοβιογραφική. Όταν μαζί με τον συν-σεναριογράφο της ταινίας, Μαρτσέλο Μύλερ, φτάσαμε στη δεύτερη εκδοχή του σεναρίου, η ιστορία άρχισε να αποκτά τη δική της ζωή. Πάντα στο σινεμά, όταν γράφεις, το σενάριο αποκτά τη δική του "λογική". Έτσι, και το γύρισμα ήταν έντονο, πανέμορφο και συγκινητικό. Γελάσαμε πολύ και κλάψαμε πολύ. Και επειδή εγώ χειρίζομαι την κάμερα, όλο το συναίσθημα περνούσε στους ηθοποιούς και αντίστροφα». *Μπενγιαμίν Άβιλα*

9 Μπάουντεβαϊν Κόολε ΚΑΥΒΟΥ, ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΛΙΑΚΟΥΔΑ

- Η γλυκόπικρη ιστορία ενός μοναχικού αγοριού που βρίσκει μοναδική συντροφιά σε ένα νεογέννητο πουλί, το οποίο παίρνει υπό την προστασία του.
- Η ταινία (βραβείο Deutsches Kinderhilfswerk/German Children's Fund και βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη στο τμήμα Generation Kplus του Φεστιβάλ Βερολίνου, Ευρωπαϊκό Βραβείο νεανικού κοινού) είναι η υποψηφιότητα της Ολλανδίας για το όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσης ταινίας.
- «Καυ» είναι η ολλανδική λέξη για την καλιακούδα και πρόκειται για το νεοσσό που φροντίζει ο μικρός ήρωας του φιλμ.

«Οι ταινίες μου μιλούν για μεγάλα θέματα μέσα από τα μάτια των παιδιών. Οι ενήλικες επιτρέπουν σε δυσάρεστα συναισθήματα να μονο-

πωλήσουν τον ψυχισμό τους. Τα παιδιά όμως μπορούν πιο εύκολα να γυρίσουν το διακόπτη. Για παράδειγμα, αν στη Βόρειο Ιρλανδία δεις έναν Καθολικό να συναντά έναν Προτεστάντη, θα διακρίνεις μόνο πόνο και βία. Αλλά όμως δώσεις στους γιους τους μια μπάλα και τους ακούσεις να λένε: "Ο γείτονάς σου σκότωσε τον πατέρα μου." "Κι ο δικός μου πατέρας είναι νεκρός. Πάμε τώρα να παίξουμε;" Αυτό που κάνουν τα παιδιά είναι πιο έξυπνο. Έχουν κι αυτά μίσος, είναι κι αυτά θυμωμένα, αλλά δεν επιμένουν σ' αυτό, συγχωρούν πολύ γρήγορα. Μπορείς να αλλάξεις κοινωνία μέσα σε μια γενιά, επενδύοντας στα παιδιά». *Μπάουντεβαϊν Κόολε*

10 Σιόν Σόνιο Η ΓΗ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

- Η ζωή τριών ζευγαριών που ανήκουν σε διαφορετικές γενιές, μετά την τραγωδία που έπληξε την Ιαπωνία το Μάρτιο του 2011 και την επακόλουθη πυρηνική καταστροφή.
- Η ταινία (που απέσπασε βραβείο καλύτερης ασιατικής ταινίας στο φεστιβάλ του Τορόντο) εκτυλίσσεται σε ένα κοντινό μέλλον, στη φανταστική πόλη Ναγκασάκι - όνομα-υβρίδιο των λέξεων Ναγκασάκι και Χιροσίμα. Η προηγούμενη ταινία του σκηνοθέτη, με τίτλο *Himizu* διαδραματίζεται επίσης σε ένα δυστοπικό μέλλον, έπειτα από ένα μεγάλο σεισμό.
- Ο σκηνοθέτης πραγματοποίησε μέρος των γυρισμάτων στη Φουκουσίμα, όπου παρέμεινε για έξι μήνες, ήρθε σε επαφή με τους ντόπιους, και τελικά ανέπτυξε το σενάριο της ταινίας βασισμένος στις διηγήσεις και τις εμπειρίες τους.

«Το πρόβλημα που περιβάλλει τα εργοστάσια πυρηνικής ενέργειας είναι διαφορετικό υπό

την έννοια ότι δεν μπορεί να σχεδιαστεί στην πραγματικότητα η αποκατάσταση της περιοχής. Είναι ένα πολύ σοβαρό και ακανθώδες πρόβλημα, το οποίο σήμερα αναγνωρίζεται από όλους. Εγώ ήθελα να δείξω πόσο βαθύ είναι αυτό το ζήτημα. Τα μέσα ενημέρωσης έχουν προβάλλει επανειλημμένα ρεπορτάζ για οικογένειες που υποχρεώθηκαν να ζουν χωριστά ή για τον γαλακτοπαραγωγό που αυτοκτόνησε μετά το πυρηνικό ατύχημα. Αυτά τα ρεπορτάζ ή τα ντοκιμαντέρ καταγράφουν απλώς την "πληροφορία". Αντίθετα εγώ ήθελα να αναδείξω και να αποτυπώσω στην ταινία αυτή τα "συναισθήματα" που καταγράφονται σε τόπους που επλήγησαν από πυρηνική καταστροφή». *Σιόν Σόνιο*

11 Κώστας Γαβράς CAPITAL

- Ο Κώστας Γαβράς εμπνεύστηκε αρχικά από το βιβλίο του Ζαν Περλεβάντ *Total Capitalism* που περιέγραφε τη λειτουργία ενός κόσμου τον οποίο «γνώριζε ότι υπήρχε, αλλά δεν τον καταλάβαινε». Τελικά, το σενάριο βασίστηκε στο βιβλίο του Στεφάν Οσμόντ.

«Η σύγχρονη αγορά μοιάζει πλέον με έναν απαιτητικό ασθενή, ο οποίος θέλει συνέχεια φροντίδα για να νιώσει ο ίδιος καλά. Ο πρωταγωνιστής κυνηγά το βασιλείο του με καθαρότητα. Γοητευτικός και αποπλανητικός, ανήκει στην οικονομική ελίτ, τη νέα διεθνή αριστοκρατία. Πιθανώς άντρες σαν τον Μαρκ ήταν που ενέπνευσαν την περίεργη συνταγή της Άνγκελα Μέρκελ για τη σωτηρία της δημοκρατίας - πρότεινε να προσαρμοστούμε στην αγορά. Τι πρωτότυπη ιδέα! Θα σώσουμε το παρουσιαστικό της κατάστασης και θα ασχοληθούμε αργότερα με τη δημοκρατία». *Κώστας Γαβράς*

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Με τις ταινίες *Μια πειρατεία* του Δανού Τομπίας Λίντχολμ και *Αγάπη* του Πολωνού Σλάβομιρ Φάμπιτσκο, κάνει πρεμιέρα το Διεθνές Διαγωνιστικό τμήμα του 53ου Φεστιβάλ. Μιλήσαμε με τους σκηνοθέτες των ταινιών...

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ

ΑΓΑΠΗ (LOVING)

Σλάβομιρ Φαμπίτσκο

- Η *Αγάπη* είναι ένα ψυχολογικό δράμα το οποίο διερευνά τα όρια του γάμου μέσα από την ιστορία ενός σύγχρονου ζευγαριού στην Πολωνία, που η ζωή του αλλάζει όταν στη σχέση υπεισέρχεται ένα περιστατικό βίας.
- Ο σκηνοθέτης έγινε γνωστός το 2002, όταν η μικρού μήκους ταινία του *A Man Thing*, κέρδισε υποψηφιότητα για βραβείο Όσκαρ Ταινίας Μικρού Μήκους. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του *Ανάκτηση* (2006) ενίσχυσε τη φήμη του, ενώ απέσπασε ειδική μνεία της Οικουμενικής Επιτροπής στο Φεστιβάλ Καννών.
- Το σενάριο της ταινίας συνυπογράφει ο σκηνοθέτης μαζί με τον βραβευμένο πολωνό συγγραφέα και σεναριογράφο Μάρεκ Προυτσίεβσκι.

ΠΟΣΟ ΚΡΑΤΑ Ο ΕΡΩΤΑΣ;

ΜΙΑ ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ (A HIGHJACKING)

Τομπίας Λίντχολμ

Όταν δεν γράφει σενάρια για τηλεοπτικές σειρές ή ταινίες, όπως το *The Hunt* του Τόμας Βίντερμπεργκ, ο Δανός σεναριογράφος σκηνοθετεί τις δικές του ταινίες – το 2010 είδαμε στη Θεσσαλονίκη το *R*, σε συν-σκηνοθεσία Μίκαελ Νόερ. Το χρονικό μιας πειρατείας ενός εμπορικού караβιού, έχει την αμεσότητα ενός ντοκιμαντέρ και τον συναρπαστικό ρυθμό ενός θρίλερ.

Συνέντευξη στον Γιώργο Κρασσακόπουλο

Η πρώτη σας ταινία διαδραματιζόταν σε μια φυλακή, αυτή που προβάλλεται στη Θεσσαλονίκη αναφέρεται στην πειρατεία ενός πλοίου και στη διαπραγμάτευση με τους πειρατές, που ακολουθεί. Βλέποντας την ταινία, περιμένεις να διαβάσεις στους τίτλους «βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία». Πώς η πραγματικότητα καθρεφτίζεται στην αισθητική σας;

Είναι πολύ σημαντικό να κάνω ταινίες που να δείχνουν όσο πιο ρεαλιστικές γίνεται, κι ο πιο εύκολος τρόπος να το πετύχω είναι να «μεταφέρω» τις ταινίες στην πραγματικότητα, αντί να μεταφέρω την πραγματικότητα κομμάτι κομμάτι σε κάποιο κινηματογραφικό στούντιο. Η ιστορία λαμβάνει χώρα σ' ένα φορτηγό πλοίο στον Ινδικό Ωκεανό. Νοικιάσαμε λοιπόν ένα πλοίο, το *MV Rozen* στην Μομπάσα της Κένυας, και σαλπάρουμε. Βρεθήκαμε λοιπόν στη μέση αυτής της πραγματικότητας που θέλαμε να περιγρά-

ψουμε: ένα χρόνο νωρίτερα, το *MV Rozen* είχε πέσει θύμα πειρατείας, οι ναύτες είχαν κρατηθεί όμηροι, ήξεραν πολύ καλά για τι μιλούσαμε. Ήταν ο καθρέφτης που κρατούσαμε απέναντι στην αλήθεια του φιλμ σε όλη τη διάρκεια των γυρισμάτων. Αντιστοίχως, οι σκηνές στη ναυτιλιακή εταιρεία γυρίστηκαν σε μια αληθινή ναυτιλιακή, μ' έναν άνθρωπο που κάνει ακριβώς αυτή τη δουλειά στον ρόλο του διαπραγματευτή. Και σε γενικές γραμμές, προσπαθήσαμε να βάλουμε στο φιλμ όσα περισσότερα αυθεντικά στοιχεία μπορούσαμε. Τα όπλα των πειρατών, για παράδειγμα, είναι αληθινά, έχουν χρησιμοποιηθεί σε πειρατείες και τα δανειστήκαμε από την αστυνομία της Κένυας.

Χτίζοντας μια ιστορία σαν αυτή της ταινίας, μοιάζει εύκολο για το κοινό να διαλέξει πλευρές. Οι καλοί ναύτες από τη μια, οι κακοί πειρατές από την άλλη. Ήταν σημαντικό για σας να κάνετε τη διάκριση ανάμεσα σε καλούς και κακούς λιγότερο εύκολη;

Δεν βρίσκω τους καλούς ή τους κακούς ενδιαφέροντες. Βρίσκω τους ανθρώπους ενδιαφέροντες. Και προσπαθώ να τους πάρω όσο σοβαρά τους αξίζει. Είτε είναι πειρατές, ναύτες, εγκληματίες, ή αστυνομικοί. Όλοι λειτουργούν με βάση τη δική τους λογική. Και κανείς δεν βλέπει τον εαυτό του ως κακό. Νομίζω ότι η ζωή έχει περισσότερες αποχρώσεις. Και θεωρώ ότι και με τις ταινίες πρέπει να συμβαίνει το ίδιο.

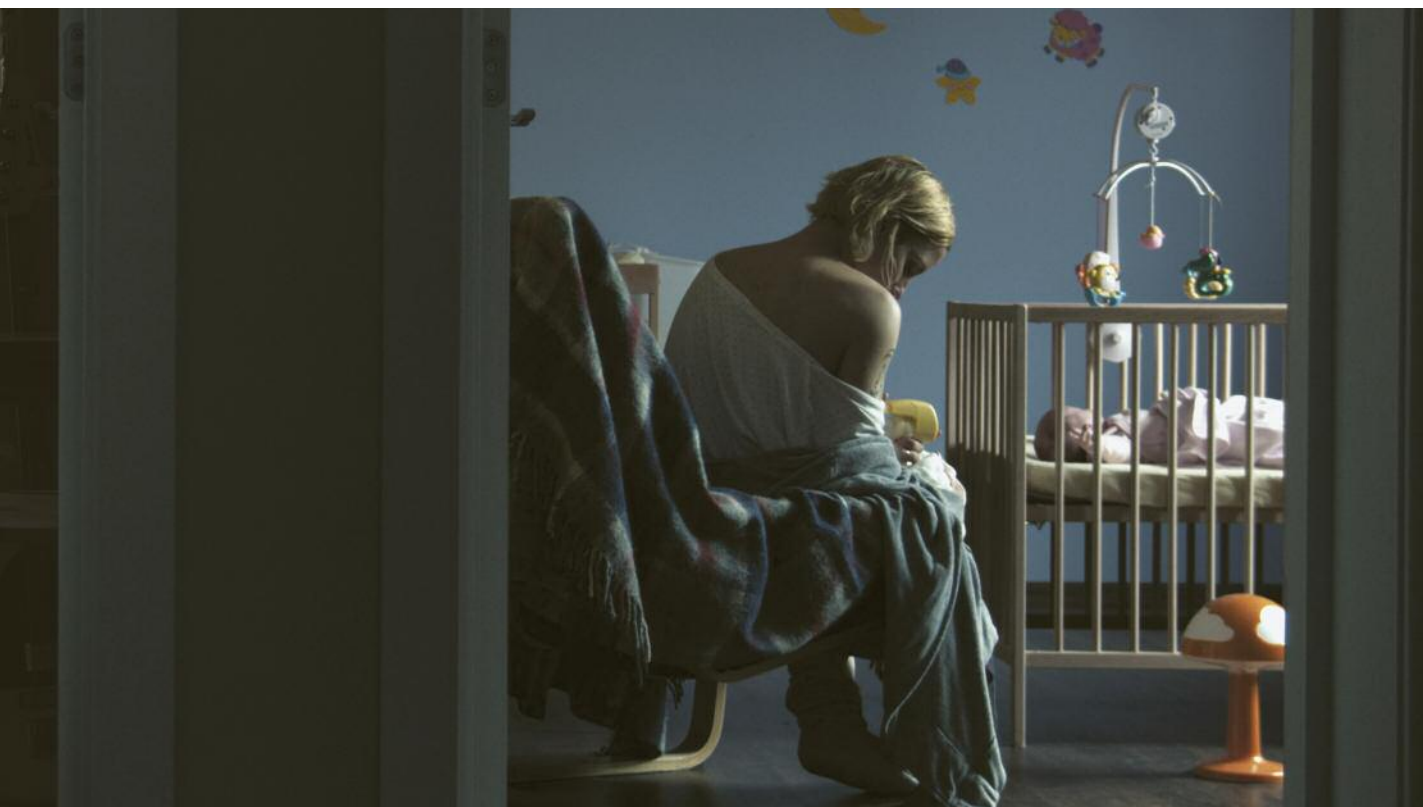
Οι ταινίες και τα σενάρια σας λειτουργούν εξίσου καλά σαν θρίλερ, αλλά και ως ιστορίες με περισσότερα επίπεδα για τον θεατή που θα θελήσει να τα αναζητήσει. Θα μπορούσατε να μας περιγράψετε με λίγα λόγια την οπτική σας πάνω στο σινεμά;

Μια καλή ιστορία είναι μια κατασκευή. Παίρνεις

τα στοιχεία που περιγράφουν μια κατάσταση και τα εξελίσσεις μέχρι το κοινό να νιώσει κάτι. Αλλά μια καλή ιστορία ξεχωρίζει, όταν η κατασκευή δεν φαίνεται. Αυτό προσπαθώ να πετύχω κάθε μέρα, να ρίχνω άμμο στα ίχνη μου, να αφήνω τα δομικά στοιχεία της ιστορίας να εξαφανίζονται στο παρασκήνιο. Κατά βάση, δεν αγαπώ τη φαντασία. Η πραγματικότητα είναι πολύ πιο ευφυώς σχεδιασμένη και πάντα μας εκπλήσσει, κι όμως την καταλαβαίνουμε. Νομίζω ότι η αληθινή ζωή είναι πολύ καλύτερη από την μυθοπλασία. Η αληθινή αγάπη είναι δύσκαμπτη και ενοχλητική, και υπέροχη, και γεμάτη ζήλια και κατωτερότητα. Η αληθινή βία είναι ωμή, άσχημη και άτσαλη. Ο αληθινός ιδρώτας δεν κυλά ποτέ όμορφα και κομψά στο μετωπό σου. Ασφαλώς αυτό αποτελεί μια αντίφαση και κάτι μάλλον εκνευριστικό, αφού γράφω και σκηνοθετώ μυθοπλασία, αλλά υποθέτω ότι είναι κάτι με το οποίο θα πρέπει να μάθω να ζω. Τουλάχιστον αντλώ τις ιστορίες μου από την πραγματικότητα...

Εξακολουθείτε να δουλεύετε ως σεναριογράφος, αν και ήδη σκηνοθετείτε τις ταινίες σας. Πώς διαλέγετε τα projects που θα σκηνοθετήσετε.

Δεν νιώθω ότι τα διαλέγω εγώ. Μοιάζει μάλλον σαν να με διαλέγουν εκείνα. Στην πραγματικότητα δεν μου αρέσει να είμαι με πολλούς ανθρώπους μαζί, προτιμώ να είμαι μόνος μου. Είμαι σεναριογράφος. Οι μεγάλες μέρες και νύχτες μπροστά στον υπολογιστή είναι αυτό που απολαμβάνω, εκεί δίνω τις μεγαλύτερες μάχες μου, εκεί δρέπω τις νίκες μου. Αλλά κάπου κάπου, νιώθω αυτό το ανήσυχο και ερεθιστικό συναίσθημα. Κάτι που δεν μπορώ να αγνοήσω. Μου συνέβη με το *R* και τώρα συνέβη ξανά με το *Μια Πειρατεία*. Είναι σαν να μην έχω άλλη επιλογή... Και τότε ξέρω ότι μπαίνω σε μεπελάδες...

Ένα μοντέρνο οικογενειακό δράμα ανατέμνει τη ζωή ενός σύγχρονου ζευγαριού. Πώς προσεγγίζει το θέμα του ο πολωνός σκηνοθέτης;

Η ταινία μιλά για πολύ λεπτά ζητήματα, μέσα από τα οποία αναδύεται μια φοβερή περίπλοκη σχέση ενός παντρεμένου ζευγαριού. Είναι, στην πραγματικότητα, μια ιστορία για τις διαφορετικές εκφάνσεις της αγάπης: την ευθύνη, τη ζήλεια, το φόβο, τη συγχώρεση, αλλά και την απουσία όλων αυτών των στοιχείων. Μιλά για όλα τα καλά και τα κακά συναισθήματα που διακρίνουν μια σχέση, όταν περάσει η φάση του ευφορικού έρωτα κι όταν φτάνει η στιγμή να κάνουμε μια ερώτηση στον εαυτό μας: είμαι ακόμα ερωτευμένος; Προσπάθησα να δείξω πώς οι άνθρωποι μαθαίνουν να ανοίγονται ο ένας στον άλλο. Με ποιον τρόπο βλέπουν το σύντροφό τους όταν ζουν μαζί του. Παίρνουν την ευθύνη γι' αυτόν και για τα συναισθήματα που κουβαλάνε.»

Σλάβομιρ Φάμπιτσκι

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Ποιες είναι οι κινηματογραφικές εικόνες που παράγονται στην Ελλάδα της βαθιάς οικονομικής ύφεσης και της γενικότερης κρίσης; Τρεις απ' αυτές κάνουν πρεμιέρα στο 53ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, το Σάββατο, 3/11. Οι σκηνοθέτες τους, εξηγούν τους λόγους και τους τρόπους του εγχειρήματός τους, στην Τζωρτίνα Σερπιέρη.

ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Νίκος Κούνδουρος

Η είδηση για ένα πλοίο που, ενώ μετέφερε όπλα από τον Παναμά στο Ισραήλ, άραξε και σ' ένα μικρό λιμάνι της Πελοποννήσου, γίνεται αφορμή για να ξαναβρεθεί ο σκηνοθέτης μετά από 14 χρόνια πίσω από την κάμερα, και να καταπιαστεί με τις σκοτεινές υποθέσεις μιας τοπικής κοινωνίας, όπου καταφεύγουν άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο.

Η ταινία σας σχολιάζει από το μείζον θέμα του μεταναστευτικού, μέχρι κρίσιμα ζητήματα εθνικής, πολιτικής ή θρησκευτικής ταυτότητας. Ποιο από τα θέματα που θίγεται αποτέλεσε την αφετηρία για να αφηγηθείτε την ιστορία αυτή; Και τα τρία. Η ταινία θέλησε να μεταχειριστεί τον κινηματογράφο-φιζιόν και ως κινηματογράφο-ντοκουμέντο. Οι ήρωες της ταινίας μοιάζουν πιο πολύ με πραγματικά πρόσωπα, παρά με ηθοποιούς που ερμηνεύουν πραγματικά πρόσωπα. Προσπάθησα να είναι πειστικοί. Αυτός είναι κι ο λόγος που οι ηθοποιοί της ταινίας δεν είναι φορείς ενός επαγγελματικού παρελθόντος, ενός επαγγελματικού ονόματος ή ενός τυποποιημένου ρόλου, που θα μείωνε το κύρος του ρόλου τους στην ταινία.

Η ταινία βασίζεται σε αληθινό περιστατικό. Με ποιο τρόπο σας ενέπνευσε;

Όλα τα στοιχεία της ταινίας κατάγονται από πραγματικά γεγονότα. Ενσωματώνονται στο βασικό μύθο μας.

Ο χρόνος που διαδραματίζεται η ταινία δεν είναι αυστηρά ορισμένος. Θα θέλατε να μας πείτε δύο λόγια για αυτό; Παρεξήγηση: ο χρόνος είναι δεδομένος, αλλά χωρίς αυστηρές ημερομηνίες. Δηλώνει το σήμερα.

Σερβία, Ελλάδα, Κύπρος, Πολωνία. Μια βαλκανική περιπλάνηση, ένα γκόθικ εγχείρημα, από δύο νέους σκηνοθέτες, τη Χριστίνα Χατζηχαλαράμπους και το Ράντοσλαβ Πάβκοβιτς. Η σκηνοθέτρια μιλά στο Πρώτο Πλάνο.

Το *Loveless Zoritsa* μοιάζει με βαλκανικό παραμύθι. Πώς γεννήθηκε η ιδέα της ταινίας;

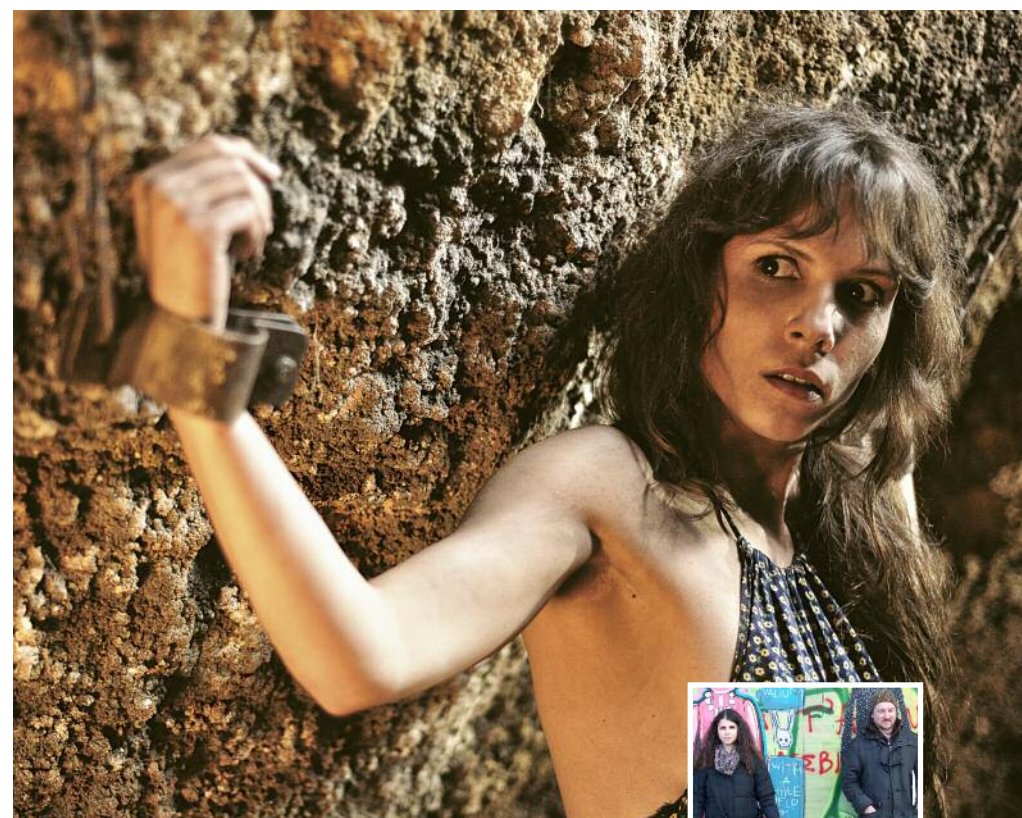
Όλοι μας μεγαλώσαμε με παραμύθια. Κι επειδή το σινεμά είναι πάνω απ' όλα φαντασία, αποφασίσαμε να διηγηθούμε την ιστορία μιας όμορφης, αλλά καταραμένης γυναίκας, που «όποιος την ερωτεύεται παθαίνει κακό!» Κινηγημένη απ' τους άγιους χωρικούς που ορκίζονται αιώνια εκδίκηση για τους αδικοχαμένους τους γιούς, αδελφούς, πατεράδες που έπεσαν θύματα της ομορφιάς της, η Ζόριτσα είναι αναγκασμένη να ζει στην «εξορία», ώσπου αποφασίζει να επιστρέψει στο χωριό της για να απελευθερωθεί από την φοβερή κατάρα. Η ταινία μιλάει για την αδυναμία του ανθρώπου μπροστά στη μοίρα αλλά και για το πώς σε μια κλειστή κοινωνία όπου ακόμα βασιλεύουν η καχυποψία και η προκατάληψη, ο κοινωνικός περίγυρος αντιδρά και μάχεται ενάντια στο διαφορετικό. Όλα αυτά, με γερές δόσεις μαύρου χιούμορ και αυτοσαρκασμού.

Δουλέψατε δυο σκηνοθέτες μαζί. Τι σημαίνει να συνεργάζεσαι στον κινηματογράφο;

Ο Ράντοσλαβ Πάβκοβιτς μ' έμαθε να μοιράζομαι αλλά και να υπερασπίζομαι το όραμά μου. Κατά τα άλλα, δεν είχαμε διαφωνίες για την επιλογή ηθοποιών, συνεργατών και χώρων γυρισμάτων. Ίσως έπαιξε ρόλο το ότι καταγόμαστε και οι δύο από βαλκανικές χώρες με ισχυρή λαϊκή παράδοση και μύθους. Μιλάμε την ίδια γλώσσα.

Η ταινία ταξίδεψε σε διαφορετικές χώρες στο στάδιο του post-production: θέλετε να μας μιλήσετε για τη χρηματοδότηση της ταινίας;

Στην Ελλάδα εκτός από το sound design και τη μείξη του ήχου, έγινε και η σύνθεση της μουσικής, αλλά και μέρος των γυρισμάτων. Το πιο σημαντικό κομμάτι της ταινίας κατέχει η μουσική του Δημήτρη Φριτζαλά. Το post-production έγινε στην Πολωνία, όπου έγινε και η τελική επεξεργασία της εικόνας (εταλονάζ, transfer σε φιλμ, ψηφιακές κόπιες κ.λπ) - δουλέψαμε με τον Καναδό κολορίστα Στιβ Κεντ, στην εταιρεία Chimney Pot στη Βαρσοβία. Δυστυχώς ακόμα εκκρεμεί η χρηματοδότηση της ταινίας από το ΕΚΚ και την ΕΡΤ. Ελπίζω πως οι κινηματογραφικοί φορείς της χώρας θα επιβραβεύσουν μια Ελληνίδα που αναγκάστηκε να ξενιτευτεί για να μπορέσει να γυρίσει την πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους.

LOVELESS ZORITSA

Χριστίνα Χατζηχαλαράμπους, Radoslav Pavkovic

Τέσσερα χρόνια μετά τον *Γιο του Τσάρλι*, που είχε προβληθεί στο 49ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ο σκηνοθέτης επιστρέφει μ' ένα ακόμα δείγμα σινεμά είδους, αυτή τη φορά πιστό στις συμβάσεις του φιλμ νουάρ.

Τι άλλαξε στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίσατε την καινούργια σας ταινία;

Πέρασαν στ' αλήθεια τέσσερα χρόνια; Σαν μια μέρα μου φαίνεται. Η ερώτησή σας ωστόσο ακούγεται κάπως ασαφής. Υπάρχει κάθε φορά κάποιος διαφορετικός τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει κανείς μια ταινία; Και ο τρόπος αυτός αλλάζει; Δεν ξέρω. Τι θα έπρεπε να απαντήσω; Με μεγαλύτερη ωριμότητα; Με μεγαλύτερη σιγουριά; Ναι, ίσως όλα αυτά, εντάξει...

Γιατί επιλέγετε το είδος του νουάρ για να αφηγηθείτε την ιστορία σας;

Δεν επέλεξα το είδος του νουάρ. Αυτό με επέλεξε. Εγώ επέλεξα μια ιστορία, αυτήν της ταινίας του Φριτς Λανγκ *The Big Heat*. Αυτή με οδήγησε. Ομολογώ πως αρχικά με απασχόλησε για μεγάλο χρονικό διάστημα η ιδέα του να την κάνω μιούζικαλ, ή να την αποδώσω με έναν καρτουνίστικο τρόπο, καταφεύγοντας στο γκροτέσκο. Τελικά όμως, η ίδια η ιστορία με οδήγησε (και όχι μόνο εμένα, αλλά και όλους τους συνεργάτες μου) στο σημερινό αποτέλεσμα. Δεν είμαι ούτε γνώστης, ούτε λάτρης του φιλμ νουάρ. Κι όμως, χωρίς να το καταλάβω, ακολούθησα μονοπάτια και αισθητικούς κώδικες που, όπως διαπίστωσα αργότερα, έχουν συγγένεια με ταινίες σαν το *Έγκλημα στα παρασκήνια* ή το *Έγκλημα στο Κολωνάκι*. Την τελευταία, ειδικά, έτυχε να τη δω για πρώτη φορά πριν από δύο μήνες, ενόσω έκανα το μοντάζ της ταινίας. Είναι αυτό που λένε πως όλα οδηγούνται από το υποσυνείδητο;

Η σκηνογραφία, τα κοστούμια αλλά και η χρήση του ασπρόμαυρου οδηγεί τον θεατή στο να πιστέψει ότι η ταινία είναι εποχής. Τελικά ο πρωταγωνιστής της ταινίας, Αριστείδης Κορμάς, είναι ένας ήρωας του 21ου αιώνα;

Ναι, όλα, σκηνογραφία, κοστούμια, φωτογραφία, οδηγούν τον θεατή να πιστέψει ότι βλέπει μια ταινία εποχής. Αλλά ποιας εποχής; Η ταινία πατάει σε μια αμερικανική ταινία της δεκαετίας του '50. Δεν είχα πρόθεση να κάνω μια μεταφορά από το 1950 στο 2010, αλλά να μείνω πιστός στο πρωτότυπο και να μπερδέψω τις εποχές; Η Αθήνα του 2012 να μοιάζει, τάχα, με την Αμερική του '50. Ο Αριστείδης Κορμάς να μοιάζει με τον Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ, αλλά και να μιλάει στο κινητό και να βλέπει τηλεόραση. Δεν μου αρέσει ο ρεαλισμός στο σινεμά. Θέλω ο θεατής που βλέπει την ταινία να ξέρει ότι βλέπει ταινία. Κι αυτός είναι και ένας από τους λόγους που με οδήγησαν να ντουμπλάρω την ταινία προκαταβολικά...

ΜΠΙΓΚ ΧΙΤ

Κάρολος Ζωναράς

10

ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ,
ΚΑΘΕ 1 ΩΡΑ
ΕΝΑ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ
ΜILES&BONUS
ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ
ΔΩΡΕΑΝ
ΜΕ ΕΞΑΡΓΥΡΩΣΗ ΜΙΛΙΩΝ.

Το Miles&Bonus, το πρόγραμμα πιστότητας της Aegean, κλείνει 10 χρόνια!

10 χρόνια τώρα, τα μέλη του προγράμματος εξαργυρώνουν τα μίλια τους και ταξιδεύουν δωρεάν σε περισσότερους από 193 προορισμούς σε όλο τον κόσμο, μέσω του δικτύου της Star Alliance.

Γίνε και εσύ μέλος τώρα και κέρδισε διπλάσια bonus μίλια εγγραφής!

Μάθε περισσότερα στο www.aegeanair.com ή στο mobile.aegeanair.com

10 years
Miles&Bonus
More than a journey.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Υπάρχει βαλκανική ιδιαιτερότητα; Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της; Πώς καταγράφονται στις κινηματογραφικές εικόνες της νέας σοδειάς; Ποια είναι η ταυτότητα του σινεμά, σε μια πλευρά του πλανήτη στην οποία ένα βαθύ παρελθόν συναντάται με την ψηφιακή εποχή και την παγκοσμιοποίηση – αλλά και την πολύπλευρη κρίση που δεν αφήνει τίποτα ανεπηρέαστο; Οι εικόνες τα λένε όλα.

ΝΥΧΤΑ ΣΙΩΠΗΣ (NIGHT OF SILENCE)

Ρέις Τσελίκ - συνέντευξη στον Δημήτρη Κερκινό

Η Κρυστάλλινη Άρκτος που απέσπασε στο περασμένο φεστιβάλ Βερολίνου εδραίωσε για τα καλά τον Τούρκο σκηνοθέτη στο χώρο του κινηματογράφου, μετά από αυτούς της δημοσιογραφίας και της φωτογραφίας, μέσα σε μια «νύχτα»: στην νύχτα γάμου ανάμεσα σε δυο ανθρώπους που δεν έχουν ξανασυναντηθεί, γιατί τους χωρίζει μια μεγάλη βεντέτα – και μια ηλικιακή διαφορά περίπου μισού αιώνα.

Πόσο συχνά γίνονται γάμοι με ανήλικες νέες στη σημερινή Τουρκία;

Είναι ακόμα συνηθισμένο, κυρίως στο νότιο και νοτιοανατολικό τμήμα της χώρας. Σύμφωνα με μια έρευνα του Πανεπιστημίου του Χατσέτεπε, το 39,7% των γυναικών στην Τουρκία παντρεύτηκαν προτού κλείσουν τα 18 τους χρόνια. Δηλαδή αυτή τη στιγμή που μιλάμε, υπάρχουν εκεί έξω 5.439.367 γυναίκες που παντρεύτηκαν πριν να φτάσουν σ' αυτή την ηλικία.

Πώς μπορεί να συντελέσει μια ταινία όπως η *Νύχτα Σιωπής* στο να διαμορφωθεί μια διαφορετική τάση απέναντι στα ζητήματα που θίγει;

Αν οι σκηνοθέτες και άλλοι καλλιτέχνες δουλέψουν πάνω στο θέμα, μπορούν να το κάνουν ευρέως γνωστό. Μόνο έτσι οι άνθρωποι θα μπορέσουν να το συζητήσουν ανοιχτά, να πιέσουν τον Τύπο και την κυβέρνηση, ώστε να είναι πιο ενεργή σ' αυτά τα θέματα. Η *Νύχτα Σιωπής* έχει ήδη προβληθεί σε όλο τον κόσμο, συμμετέχοντας σε διάφορα φεστιβάλ. Χιλιάδες άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων, ανάμεσά τους και μέλη οργανώσεων, ασχο-

λήθηκαν με το πρόβλημα μετά τις προβολές, και σε συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης. Ο τύπος και η τηλεόραση ανταποκρίθηκαν και έφεραν το θέμα στο προσκήνιο για να τραβήξει τη προσοχή του κοινού. Πιστεύω πως έφερε επαγρύνηση και ξύπνησε ερωτήματα. Θα θεωρήσουμε την ταινία επιτυχημένη, αν κατάφερε ν' αγγίξει την καρδιά έστω κι ενός ανθρώπου

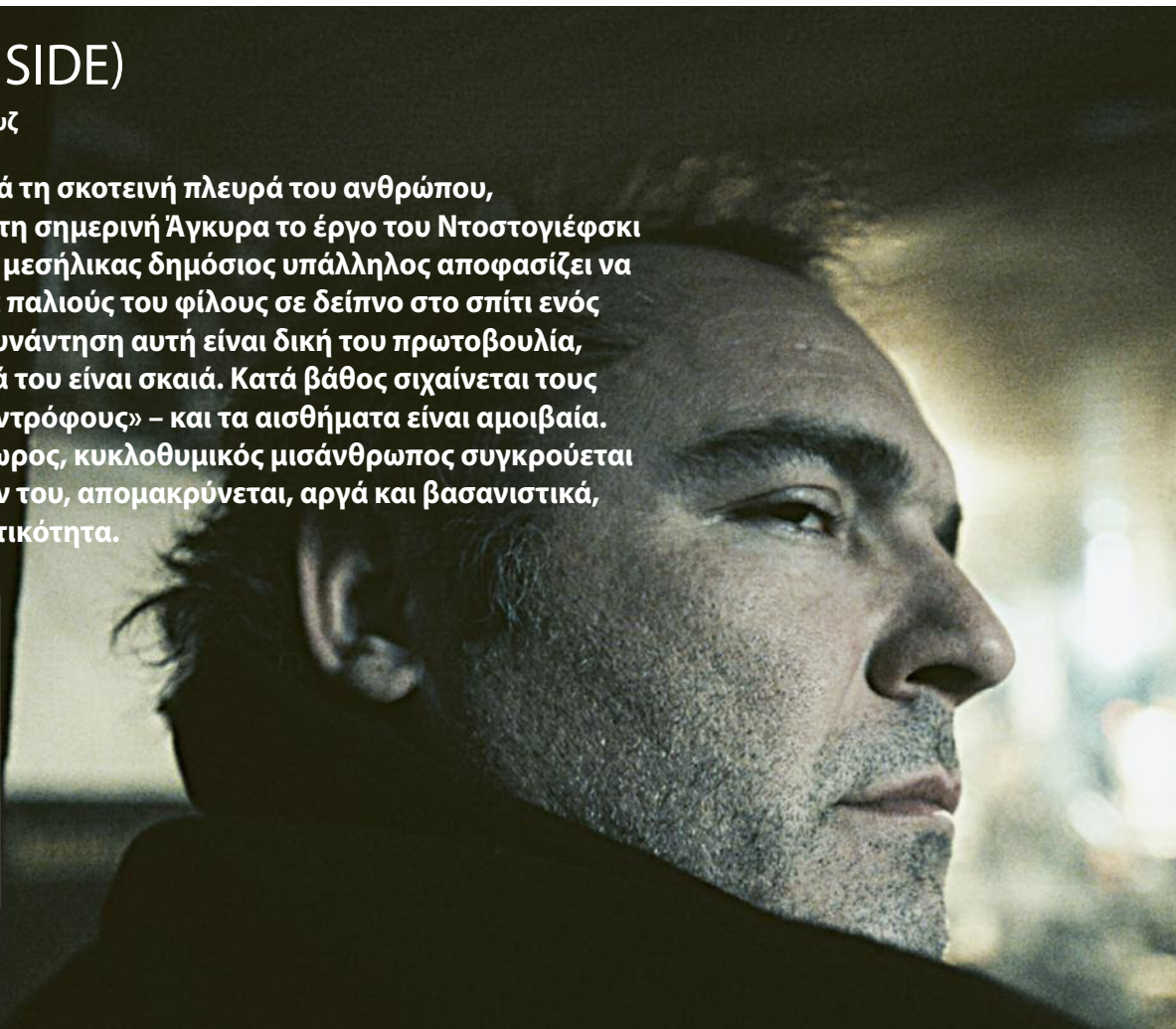
Πιστεύετε πως η κοινωνία τείνει να αποβάλει αυτού του είδους τις πατριαρχικές παραδόσεις;

Ζητήματα σαν κι αυτό δεν θα λυθούν εν μία νυκτί, γιατί χρειάστηκαν χιλιάδες χρόνια για να διαμορφωθούν. Νομίζω ότι, σε γενικές γραμμές, η κοινωνία φαίνεται ολοένα και πιο έτοιμη να εγκαταλείψει αυτή την παράδοση. Υπάρχουν στην Τουρκία ορισμένες οργανώσεις που κάνουν εξαιρετική δουλειά, όπως οι *Uçan Sürürgeler* (που σημαίνει «ιπτάμενη σκούπα»), η *Γυναικεία Ένωση Έρευνας κι Επικοινωνίας* και το *Ίδρυμα Sabancı*. Επίσης η κυβέρνηση προσπαθεί να περάσει περισσότερους κανονισμούς για τους γάμους ανήλικων κοριτσιών και πιέζει τις οικογένειες να απέχουν.

ΜΕΣΑ (INSIDE)

Ζέκι Ντεμίρκουμπουζ

Η ταινία διερευνά τη σκοτεινή πλευρά του ανθρώπου, μεταφέροντας στη σημερινή Άγκυρα το έργο του Ντοστογιέφσκι *Το υπόγειο*. Ένας μεσήλικας δημόσιος υπάλληλος αποφασίζει να συναντήσει τους παλιούς του φίλους σε δείπνο στο σπίτι ενός από αυτούς. Η συνάντηση αυτή είναι δική του πρωτοβουλία, αν και τα κίνητρά του είναι σκαιά. Κατά βάθος σιχάινεται τους παλιούς του «συντρόφους» – και τα αισθήματα είναι αμοιβαία. Καθώς ο ταλαίπωρος, κυκλοθυμικός μισάνθρωπος συγκρούεται με το περιβάλλον του, απομακρύνεται, αργά και βασανιστικά, από την πραγματικότητα.

● Ο Ζέκι Ντεμίρκουμπουζ, μαζί με τον Νουρί Μπίλγε Τζεϊλάν είναι οι δύο δημιουργοί που ανανέωσαν τον τουρκικό κινηματογράφο στη δεκαετία του '90.

● «Ο Ντοστογιέφσκι ήταν για μένα ένα σοκ. Μου πήρε 10 χρόνια για να τον καταλάβω». Η στενή σχέση του Ντεμίρκουμπουζ με την λογοτεχνία είναι ένα από τα χαρακτηριστικά του σκηνοθέτη. Τα σενάρια του έχουν συχνά ένα μυθιστο- ρηματικό χαρακτήρα που γίνεται αισθητός μέσα απ' τους μακροσκελείς διαλόγους και μονολόγους που γράφει για τους χαρακτήρες του.

● Ο Ντεμίρκουμπουζ φυλακίστηκε για τρία χρόνια όταν ήταν 17 ετών, κατηγορούμενος για κομμουνιστική δράση. Όπως αναφέρει κι ο ίδιος, εκεί ήταν που μυήθηκε στην κλασική λογοτεχνία, και θεωρεί πως, αν δεν είχε πάει φυλακή, δεν θα γινόταν ποτέ σκηνοθέτης.

Σκηνή από τη ρουμανική μικρού μήκους ταινία του Αντριάν Σιτάρου, *Το πάρτι*.

ΜΙΚΡΟ...

του Δημήτρη Κερκινού

Η ταινία μικρού μήκους είναι για τον κινηματογράφο ό,τι και το διήγημα για τη λογοτεχνία, πρόκειται για ένα ολοκληρωμένο κινηματογραφικό είδος. Για πολλούς σκηνοθέτες, λειτουργεί συχνά ως άσκηση πριν από την πρώτη τους ταινία μεγάλου μήκους, αποτυπώνοντας αρκετά από τα στοιχεία που θα χαρακτηρίσουν το μετέπειτα ύφος τους. Έτσι, η μικρού μήκους ταινία, πέρα από την απόλαυση που προσφέρει ως σύντομη, αλλά ολοκληρωμένη αφήγηση, ενδιαφέρει ένα προγραμματιστή γιατί του χαρίζει τη δυνατότητα να διακρίνει και ν' ανακαλύψει έναν ταλαντούχο δημιουργό του μέλλοντος.

Στον βαλκανικό κινηματογράφο, η χώρα που έχει δημιουργήσει παράδοση στο είδος αυτό, την τελευταία δεκαετία, είναι η Ρουμανία, καθώς όλοι οι καταξιωμένοι, πλέον, σκηνοθέτες της έχουν επιδείξει εκεί το ταλέντο τους για πρώτη φορά. Στο φετινό πρόγραμμα, η χώρα αντιπροσωπεύεται από δύο ταινίες: Στο *πάρτι*, ο Αντριάν Σιτάρου αποδίδει μια συνηθισμένη οικογενειακή κατάσταση με χιούμορ και ρεαλισμό, με την ίδια δεξιοτεχνία με την οποία σκηνοθετεί τις μεγάλου μήκους ταινίες του. Στη σπονδυλωτή *30-40-50*, τρεις νέες, ταλαντούχες γυναίκες, οι Ιούλια Ρουτζίνα, Εύα Περβολόβιτσι και Στάνκα Ράντου, διερευνούν τρεις διαφορετικές φάσεις της ζωής της γυναίκας.

Σημαντική όμως άνθιση παρατηρείται τα τελευταία χρόνια και στην Τουρκία, με επιστέγασμα τον Χρυσό Φοίνικα που κέρδισε στο τελευταίο φεστιβάλ των Καννών το *Χωρίς φωνή* του Ρεζάν Γιεσιλμπάς, που παρουσιάζεται στη Θεσσαλονίκη μαζί με το *Μούσα* του Σερχάτ Καράασλαν. Στην πρώτη ταινία παρακολουθούμε την επίσκεψη μιας γυναίκας στον άνδρα της στη φυλακή, το 1984, που παραμένει βουβή λόγω της απαγόρευσης της κουρδικής γλώσσας. Η δεύτερη εξιστορεί με χιούμορ τη συνάντηση του Ζέκι Ντεμίρκουμποζ μ' έναν πλανόδιο πωλητή πειρατικών DVD των ταινιών του.

Οι δύο ταινίες που συμπληρώνουν το πρόγραμμα προέρχονται από την Κροατία και τη Σλοβενία. Το *Στολίδι της ψυχής* της Ιρένα Γιούκιτς Πράνγιτς, ταινία κινουμένων σχεδίων που ακολουθεί την παράδοση της σχολής του Ζάγκρεμπ – δύο χρόνια μετά το μεγάλο αφιέρωμα του τμήματος «Ματιές στα Βαλκάνια» σ' αυτήν – έχει ως θέμα την εικονοποιία του εσωτερικού κόσμου των ανθρώπων. Τέλος, το *Να οδηγήσω, μπαμπά;* του Μίχα Χότσεβαρ σατιρίζει την εισβολή της παγκοσμιοποίησης σ' ένα αγρόκτημα.

Οι παραπάνω ταινίες καλύπτουν μια πλούσια θεματική και στιλιστική γκάμα, έχουν κυρίως χιουμοριστικό χαρακτήρα και, σε συνδυασμό με τις μεγάλου μήκους ταινίες του τμήματος, συμπληρώνουν ένα παζλ που αποκαλύπτει το χαρακτήρα του κινηματογράφου μυθοπλασίας στα Βαλκάνια τη φετινή χρονιά.

ΝΕΟ MINI COUNTRYMAN. ΣΤΗΝ ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΑΕ.

4ο χλμ Ε.Ο. Θεσσαλονίκης-Αθηνών, Θεσσαλονίκη, Τηλ.: 2310-753615

Νέο MINI Countryman - Εκπομπές CO₂ (g/km) 114-180 - Κατανάλωση (lt/100km): Εντός πόλης: 4,6-10,3 - Εκτός πόλης: 4,2-6,2 - Μικτός κύκλος: 4,3-7,7

ΣΤΕΓΗ
2012 · 2013

ΧΟΡΕΨΤΕ ΓΙΑΤΙ ΧΑΝΟΜΑΣΤΕ.

ΠΙΝΑ ΜΠΑΟΥΣ

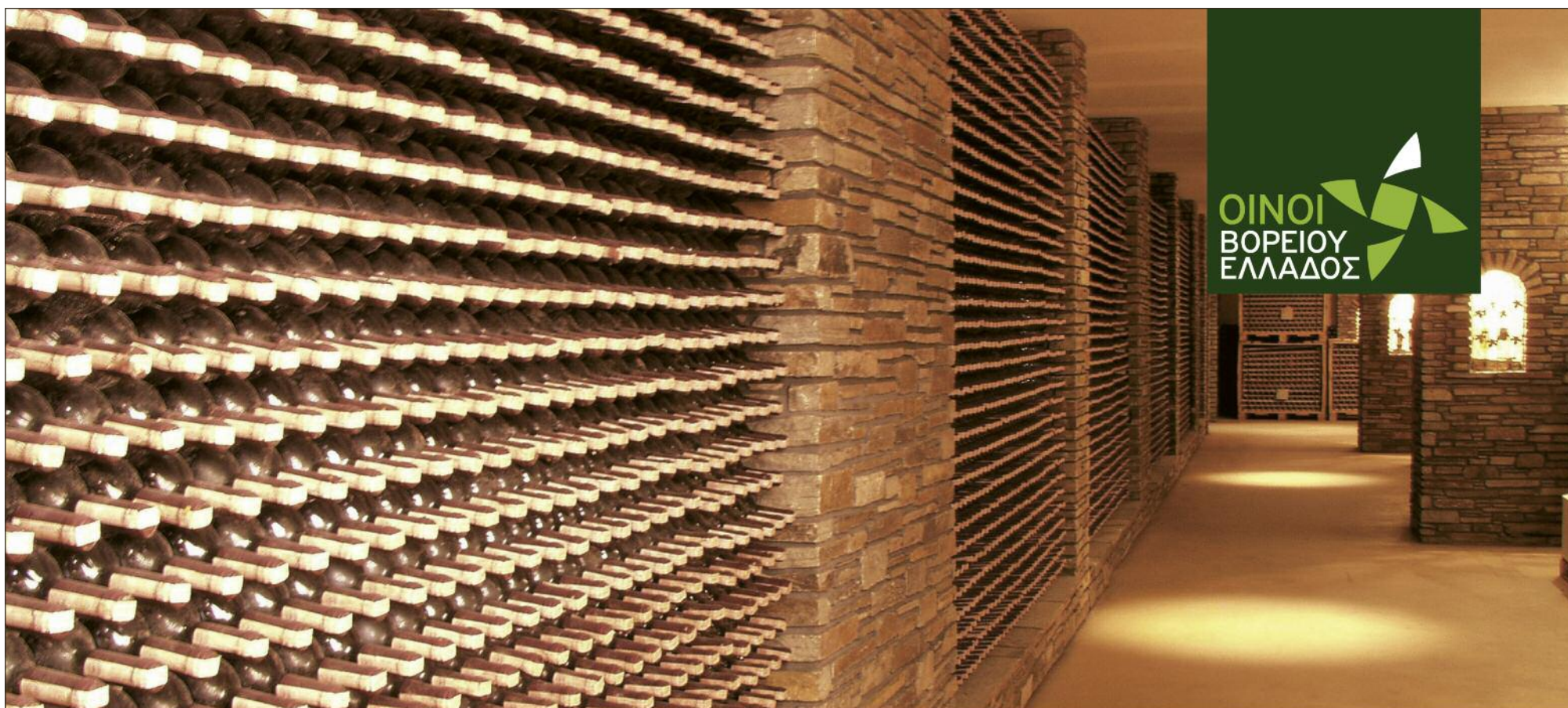
Γερμανίδα χορεύτρια και χορογράφος, 1940-2009

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ:
210 900 5 800 · sgt.gr
ΣΥΓΓΡΟΥ 107
(απέναντι από το Πάντειο)
SGT.GR

ΣΤΕΓΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
& ΤΕΧΝΩΝ

ΙΔΡΥΜΑ ΩΝΑΣΗ

ΟΙΝΟΙ
ΒΟΡΕΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Οίνοι Βορείου Ελλάδος

Χορηγός Οίνων στο 53ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Γιαννιτσών 90, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τ. 2310 281.617, 2310 281.632, Φ. 2310 281.619

www.winesofnorthgreece.gr, www.wineroads.gr, www.facebook.com/winesofnorthgreece, info@wineroads.gr

Χριστούγεννα και γενέθλια μαζί

Τα κινηματογραφικά φεστιβάλ είναι εξαντλητικά, τα κινηματογραφικά φεστιβάλ είναι συναρπαστικά. Τα κινηματογραφικά φεστιβάλ είναι απαραίτητα για την υγεία του σινεμά, τα φεστιβάλ είναι εφήμερα, και τα ξεχνάμε μόλις έρθει το επόμενο, όπως συμβαίνει πάντα. Υπάρχουν πολλά περισσότερα φεστιβάλ απ' όσο μέρες μέσα στο χρόνο, εντούτοις πάντα περιμένω πώς και πώς το επόμενο, λες και είναι τα Χριστούγεννα και τα γενέθλιά μου μαζί.

Του Τόμας Έλζεσερ

Τα φεστιβάλ κινηματογράφου είναι καταπληκτικά, γιατί είναι τόσο αντιφατικά. Πότε δεν βαριέμαι

να νιώθω την ένταση ανάμεσα στο υπερβολικά οικείο και το ολότελα αναπάντεχο στην οποία συνίσταται η ουσία του κινηματογράφου. Το σινεμά είναι μια τέχνη που πρέπει να διατηρεί τη λεπτή ισορροπία ανάμεσα στο να

ικανοποιεί τις προσδοκίες που γεννά η σκοτεινή αίθουσα, τις οποίες γνωρίζουμε από παιδιά, και στο να μας δείχνει έναν κόσμο θαρρείς ολοκαίνουργιο, λαμπερό σαν την πρωινή δροσιά στον ήλιο ή θυελλώδη σαν την καταιγίδα που παρασέρνει τα φύλλα του φθινοπώρου. Κι ύστερα είναι ο ενθουσιασμός του ν' ανακαλύπτεις μια νέα φωνή πίσω από την κάμερα: έναν σκηνοθέτη που μιλάει μέσα από ήχους και εικόνες, μέσα από χαρακτήρες, ιστορίες και τόπους, και μας κάνει να μοιραστούμε κι εμείς το δικό του/της όραμά, το μοναδικό του/της βλέμμα πάνω στο τι σημαίνει να είναι κανείς ζωντανός και απέναντι σ' αυτόν τον κόσμο, και μέσα σ' αυτόν τον κόσμο.

Είναι μεγάλη μου τιμή και προσβλέπω με μεγάλη χαρά στη θητεία μου ως μέλους της κριτικής επιτροπής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης φέτος: θα είναι η πρώτη μου φορά στην 53χρονη ιστορία του Φεστιβάλ, και ακολουθεί τη θητεία μου ως μέλους της επιτροπής στο Πουσάν το 2010, και στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ της Γιχλάβα.

Αλλά είμαι βέβαιος πως θα μου φέρει στο νου τις φορές που πήγα στη Βενετία στα τέλη της δεκαετίας του '60, στις Κάννες τη δεκαετία του '70, στο Βερολίνο τη δεκαετία του '80 και στο Ρότερνταμ τη δεκαετία του '90.

Τα τελευταία χρόνια ακούγονται επικριτικές και κυνικές φωνές – ότι υπάρχει υπερβολικός αριθμός κινηματογραφικών φεστιβάλ, ότι τα τόσα καινούργια ταλέντα και οι τόσες παγκόσμιες πρεμιέρες προκαλούν έναν ανταγωνισμό «που ρίχνει τον πήχυ». Γνωρίζω τις επικρίσεις, αλλά δεν συμμερίζομαι τον κυνισμό: τα κινηματογραφικά φεστιβάλ επιτελούν έναν κρίσιμο ρόλο στις δημοκρατίες μας, κι όχι απλώς επειδή μας υπενθυμίζουν το σκοπό της τέχνης και το γιατί η τέχνη είναι αναγκαιότητα. Τα κινηματογραφικά φεστιβάλ είναι επίσης συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης για το τι συγκινεί τους ανθρώπους στα διαφορετικά μέρη του κόσμου, ενώ ταυτόχρονα –για όσους βλέπουν και ακούν– προαναγγέλλουν επερχόμενες αλλαγές. Πάντως εγώ θα βλέπω και θα ακούω πολύ προσεκτικά από τις 2 έως τις 11 Νοεμβρίου.

ΤΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

Ο Τόμας Έλζεσερ είναι ιστορικός και θεωρητικός του κινηματογράφου, από τους πρώτους καθηγητές πανεπιστημίου που έφεραν κοντά τις συμβάσεις της εβδομής τέχνης μ' αυτές του ακαδημαϊκού λόγου στην Ευρώπη. Στη Θεσσαλονίκη παρευρίσκεται ως πρόεδρος της κριτικής επιτροπής του 53ου

Salonico

Πάντα κανείς νοσταλγεί τα νιάτα του, αλλά τη Θεσσαλονίκη που γνώρισα στα δικά μου νιάτα, δεν τη νοσταλγώ. Ούτε την άγνοια που κουβαλούσα για την πόλη όταν κατέβηκα πρώτη φορά από το τρένο στα δεκαοχτώ μου, μετά από δωδεκάωρο ταξίδι, σε μια πόλη που την ακούγαμε σαν «συμπρωτεύουσα».

Της Άννας Δαμιανίδη

Ψάχναμε να βρούμε αναλογίες λοιπόν, αλλά σάμπως ξέραμε και την Αθήνα; Πόσο κλισέ και μαζί πόση υποκρισία δεν έκρυβε αυτή η ισοπεδωτική λέξη. Η Θεσσαλονίκη δεν ήταν ποτέ «συμπρωτεύουσα», και με τον τίτλο αυτό μπορούσε να βρίσκεται συνέχεια στη

θέση του παραπονεμένου συγγενή, και ποτέ να μη σταθεί σ' αυτή που της ανήκει. Είναι μια πόλη ξεχωριστή, πολύ παλιότερη από την

Αθήνα, με δική της ιστορία και χαρακτήρα.

Σαν κλεισμένο στρείδι μου φαινόταν η Θεσσαλονίκη τα χρόνια που την έζησα ως φοιτήτρια. Ήταν χούντα τα πρώτα χρόνια, οι φίλοι μου έπαιζαν χαρτιά με τις ώρες, σα να θέλανε να ξεχάσουν πού βρίσκονται. Μια δυο φορές ακούστηκε ότι μας έλεγαν «Αθηναίους», ότι τα κορίτσια ήμασταν «ευκολότερες» από τις ντόπιες. Ως τότε δεν είχα ποτέ σκεφτεί πως ήμουν Αθηναία. Περπατούσα στους δρόμους ψάχνοντας ένα σημάδι, μια εξήγηση για τις παράξενες γωνίες της πόλης. Έβγαλα χιλιάδες φωτογραφίες με την Κόντακ Ινσταμάτικ μου. Μάζευα ξέφτια αποφθεγμάτων, κλεισίματα ματιού που δεν ήξερα τι εννοούσαν, αλλά τα ανταπέδιδα μη τολμώντας να ρωτήσω. Έμπαινα στα βιβλιοπωλεία. Μια μέρα ανακάλυψα διηγήματα του Γιώργου Ιωάννου. Σα να άνοιξαν κάποιες πόρτες και ν' άκουσα μερικές καλημέρες. Ιστορίες Σαλονικιών που ακουμπούσαν και ξεδιάλυναν

τα μυστήρια. Χαραμάδες φωτός.

Εικόνα που δεν θα ήταν συγκινητική ούτε σε μια μικρού μήκους ταινίας. Μια Αθηναία φοιτήτρια στην πλήξη της χούντας τριγυρίζει στην πόλη αμήχανη. Αν και η άγνοιά της θα μπορούσε να γεννήσει ένα σωρό αστείες παρεξηγήσεις.

Επιστρέφω στη Θεσσαλονίκη ξανά και ξανά, με την πολυτέλεια των γνώσεων πλέον. Το παράδοξό της είναι πως, κάθε φορά, ενώ τη βρίσκω αλλαγμένη προς το μέλλον, έχει κατακτήσει και λίγο περισσότερη συνείδηση του παρελθόντος της. Το πιο δύσκολο είναι να ξαναβρώ τις γειτονιές που έζησα στα απορημένα φοιτητικά μου χρόνια. Μια πόλη καινούργια με καλωσορίζει, πιο μοντέρνα και με αυτογνωσία. Εκείνα τα βουβά σπιτάκια της Αγίας Τριάδας που δεν κατάφεραν να μου ομολογήσουν τις περιπέτειές τους, θα νόμιζα πως δεν υπήρξαν ποτέ αν δεν τα είχα απαθανάτισει στις ασπρόμαυρες φωτογραφίες μου.

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ, ΠΟΛΥ ΠΑΛΙΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΜΕ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Η Άννα Δαμιανίδη είναι δημοσιογράφος, συγγραφέας και μπλόγκερ.

THE SOULJAZZ ORCHESTRA

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

Οι SoulJazz Orchestra, οι канаδοί εκφραστές της afrobeat, θα ανεβάσουν την αδρεναλίνη, το Σάββατο, 3 Νοεμβρίου, στην Αποθήκη Γ στο Λιμάνι. Τα ανερχόμενα αστέρια της παγκόσμιας εναλλακτικής jazz σκηνής, που δημιουργήθηκαν το 2002 και απέκτησαν αμέσως φανατικό κοινό, θα παρουσιάσουν υλικό από τις τέσσερις δισκογραφικές δουλειές τους, σε μια εκρηκτική συναυλία. Με επιρροές απ' τους πρωτοπόρους της Afrobeat, τον ανεπανάληπτο Fela Kuti και τον Manu Dibango, οι SoulJazz Orchestra ενσωμάτωσαν στη μουσική τους τη soul, τη jazz, την afro, το

latin αλλά και μελωδίες των δεκαετιών '60 και '70, δημιουργώντας τον δικό τους ήχο. Με το single «Mista President» έγιναν οι αγαπημένοι των ραδιοφωνικών παραγωγών, γράφοντας το πρώτο κεφάλαιο μιας πορείας που βρίσκεται διαρκώς σε ανοδική τροχιά. Έχοντας ρίζες στην afrobeat και στοιχεία από salsa και funk, συστήθηκαν επίσημα στο κοινό το 2007 με το πρώτο τους άλμπουμ *Freedom No Go Die*. Επόμενος σταθμός τους, το *Manifesto*, το 2008, που τους καθιέρωσε στην afrobeat μουσική σκηνή. Δυο χρόνια αργότερα, με πιο fusion διάθεση, πειραματίζονται με τη jazz, εμπνέονται από αφρικανικούς ρυθμούς και κυκλο-

εξώστης | ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΕΚΔΕΛΞΗΣ ΖΩΝΗΣ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

φορούν το *Rising Sun*, το πρώτο ακουστικό τους άλμπουμ. Φέτος επέστρεψαν δυναμικά με το *Solidarity*, στο οποίο συγκεντρώνεται η αφρόκρεμα της πιο ζωντανής underground μουσικής σκηνής του Καναδά, ανάμεσα στους οποίους και οι Elage Mbaye, Rommel Teixeira Ribeiro και Slim Moore.

Η συναυλία στην Αποθήκη Γ αποτελεί συνδιοργάνωση του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και του περιοδικού Εξώστης, με την υποστήριξη της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών. Να σημειωθεί ότι η είσοδος θα είναι ελεύθερη και θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

53ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ / 53rd THESSALONIKI INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
02-11.11.2012

ThessFest.

Όλες οι ταινίες και το πρόγραμμα του 53ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, μαζί σας.

Available on the App Store

ANDROID APP ON Google play

powered by:

www.facebook.com/attrattivo
www.attrattivo.gr

attr@ttivo
the alternative choice

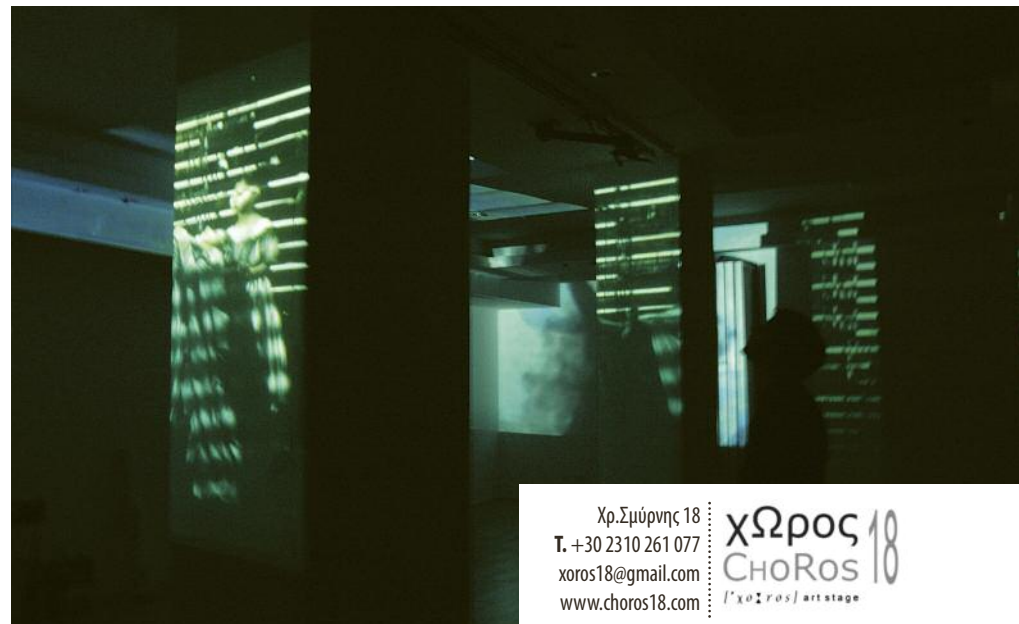

ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ ΑΓΓΕΛΙΔΗ ΠΡΩΤΗ ΥΛΗ ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

«ΡΑΒΟΝΤΑΣ ΧΩΡΙΣ ΚΛΩΣΤΗ», Διοργάνωση: Σταύρος Παναγιωτάκης

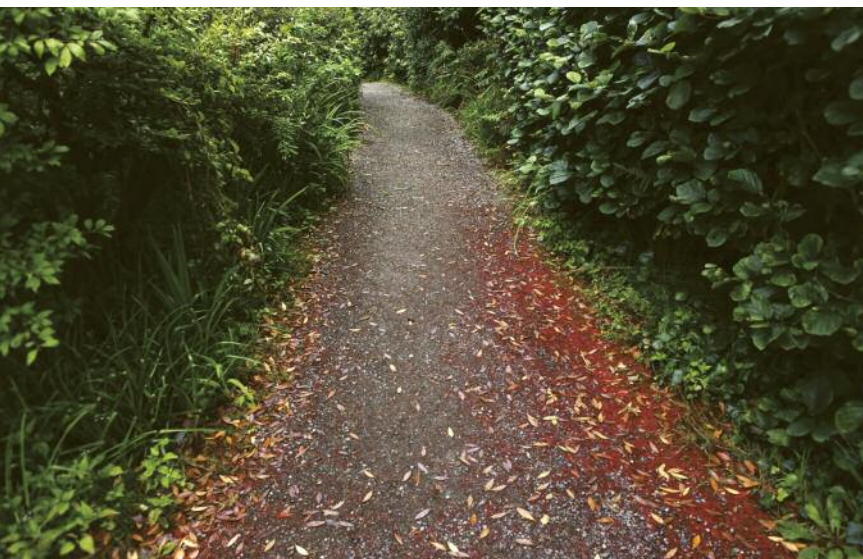
Μια πρωτότυπη εικαστική σύνθεση πολλαπλών προβολών της Αντουανέττας Αγγελίδη, πάνω στο χρόνο και την πράξη της δημιουργίας. [...] «Πρώτη ύλη των έργων της Αγγελίδη είναι τα όνειρα και ο πολιτισμός. Αφενός, έχει πολλές φορές περιγράψει την ποιητική της, που ξεκινά από τα ενύπνια της και ακολουθεί τους τρόπους παραγωγής νοήματος του μηχανισμού των ονείρων. Αφετέρου, αντλεί εικόνες και κείμενα, σε μία σχέση έμπνευσης και σχολιασμού της συλλογικής μας μνήμης: Uccello και Giotto, De Chirico και Max Ernst, αλλά και David

και Magritte, η κλασική και η χριστιανική γραμματεία, τα παιχνίδια της avant-garde και το σαρκαστικό μειδίαμα της Ιστορίας. Οι αναφορές και οι τρόποι διαλύονται και ανασυντίθεται, λιώνουν και ενσωματώνονται στα έργα της. Στο «Ράβοντας χωρίς κλωστή» αυτή η κίνηση υψώνεται στο τετράγωνο. Πρώτη ύλη εδώ είναι τα όνειρά της που έχουν ήδη γίνει έργα. Αυτή η σύντηξη προσωπικών και συλλογικών ονείρων, κομματιάζεται και γίνεται υλικό για μια καινούρια σύνθεση. Σα ρούχα φτιαγμένα από άλλα αγαπημένα ρούχα. Εικόνες ήδη νοηματοφόρες, πολλαπλασιάζουν τα νοήματά τους επ' άπειρον», *Ρέα Βαλντέν, σημειολόγος*

Χρ. Σμύρνης 18
Τ. +30 2310 261 077
choros18@gmail.com
www.choros18.com

ΧΩΡΟΣ 18
CHOROS 18
[choros] art stage

SAMKURA: ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΜΕ ΣΗΜΑ ΤΟ ΤΡΙΦΥΛΛΙ

Η Ράνια Ράγκου και η Tracey Snelling εξερευνούν με ζωγραφική, σχέδια, κολάζ, επεξεργασμένες φωτογραφίες και μια ταινία μικρού μήκους το επίκαιρο θέμα των αδιεξόδων και του εγκλωβισμού στο σύγχρονο δυτικό κόσμο. Η συνύπαρξη αυτή των δύο εικαστικών καταδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζουν το θέμα καλλιτέχνες από διαφορετικές χώρες και κουλτούρες: η Tracey Snelling με πολλά δάνεια από την ποπ αμερικάνικη κουλτούρα και τα κόμικς και η Ράνια Ράγκου με αναφορές στον ευρωπαϊκό κινηματογράφο και τη λογοτεχνία. Η Ράνια Ράγκου, σαφώς επηρεασμένη από το βαρύ κλίμα των ημερών, δίνει τη μάχη της για αισιοδοξία χρησιμοποιώντας στα έργα της λίγες εικόνες, τις οποίες διαβάζει και ξαναδιαβάζει με διαφορετική διάθεση κάθε φορά, υποσκάπτοντας με την κατευναστική επανάληψη φόβους για βίαιες αλλαγές και ανησυχίες για δυσοίωνα σενάρια. Έχει το μέλλον ήδη γραφτεί; Μπορεί το παρελθόν να ξαναγραφτεί; Η Tracey Snelling αφηγείται στην ταινία της με τίτλο *Nothing* τις αδέξιες απόπειρες μιας

νεαρής γυναίκας της Τζέιν, να ξεφύγει από το αίσθημα εγκλωβισμού που βιώνει ζώντας μια επίπεδη και αδιέξοδη καθημερινότητα. Η καλλιτέχνης χρησιμοποιεί την εικόνα ως καμβά, όπου τοποθετεί τα προσωπικά της «αποσπάσματα πραγματικότητας», περιγράφοντας τα επιπόλαια εικονογραφικά στερεότυπα και τους συγκεκριμένους ρόλους που αποδίδονται στις γυναίκες. Η ταινία εντάσσεται σε μια ευρύτερη ενότητα δουλειάς της εικαστικού με θέμα "Women on the run".

Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

Διοργάνωση: Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης - Λιμάνι, Κτίριο Β

Η έκθεση «Samkura: Περιπλάνηση» παρουσιάζει έργα καλλιτεχνών από την Αρμενία, τη Γεωργία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία που συμμετείχαν σε πρόγραμμα ανταλλαγών που διοργανώθηκε από τα καλλιτεχνικά εργαστήρια "Cló Ceardlann na gCnoc" στην Ιρλανδία και υποστηρίζεται από το EACEA, τους εταίρους, το Culture Ireland και το Ealaín na Gaeltachta. Η έκθεση είναι αποτέλεσμα συνεργασίας του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και του Cló.

Samkura" στα γεωργιανά σημαίνει «τριφύλλι» και αυτό το όνομα δόθηκε στην διευρωπαϊκή καλλιτεχνική διοργάνωση, προσφέροντας στο γνωστό ιρλανδικό σύμβολο νοήματα εικαστικής δημιουργίας, ανταλλαγών και καλλιτεχνικής κινητικότητας. Καλλιτέχνες από τις πέντε χώρες έκαναν πράξη την ιδέα μιας ζωντανής ανταλλαγής, ταξίδεψαν για διάστημα δύο χρόνων ο ένας στον τόπο του άλλου και γνωρίστηκαν μεταξύ τους, εργάστηκαν ατομικά και ομαδικά και δημιούργησαν έργα τα οποία παρουσιάζονται

στην έκθεση. Στην έκθεση συμμετέχουν οι καλλιτέχνες Maria Boavida, Bernadette Cotter, Ingo Dünnebie, André Gonçalves, Oona Hyland, Ian Joyce, Φωτεινή Καριωτάκη, Sarah Lewtas, Kevin McGee, Alexandra Ramires, Γιάννης Σαββίδης, Azat Sargsyan, Nino Sekhniashvili, Λίνα Θεοδώρου, Mkrkich Tonoyan, Guram Tsiabkhashvili, Iliko Zautashvili.

Η έκθεση είναι μέρος του «Φεστιβάλ των Αοράτων Πόλεων-Μια κοσμογραφία», που εντάσσεται στους εορτασμούς για την απελευθέρωση της πόλης «Θεσσαλονίκη 1912-2012» που διοργανώνει ο Δήμος Θεσσαλονίκης και στο πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων, Πολιτισμού & Αθλητισμού, «Θεσσαλονίκη: Σταυροδρόμι Πολιτισμών».

ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
STATE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART

ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI CENTER
OF CONTEMPORARY ART

PANIA ΡΑΓΚΟΥ - TRACEY SNELLING ΔΥΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

PANIA ΡΑΓΚΟΥ: NOBLE LIES - TRACEY SNELLING: NOTHING

Διοργάνωση: Γκαλερί TinT

TinT
CONTEMPORARY
ART GALLERY

Χρυσ. Σμύρνης 13
Τ. +30 2310 235 689
tint@otenet.gr
www.tintgallery.gr

ΕΚΡΗΞΗ ΦΙΛΜΙΚΟΥ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ

του Παύλου Θ. Κάγιου

Κλείσανε 20 χρόνια απ' τη χρονιά που το φεστιβάλ έγινε διεθνές και ξαναγεννήθηκε. Σ' αυτήν την εικοσαετία, κέρδισε με το σπαθί του την αναγνώριση, ως η πρώτη νεανική και ως μια από τις καλύτερες και σπουδαιότερες εκδηλώσεις πανελλαδικά. Με την ίδια ορμή ανοίγει και φέτος τα φτερά του για να πετάξει. Και η πολλαπλή «κρίση», που σαν θύελλα έχει ξεσπάσει, όχι μόνο στην ελληνική κοινωνία και οικονομία, αλλά πανευρωπαϊκά και παγκόσμια, είναι το όπλο με το οποίο δηλώνει το «παρών» στα καλέσματα του καιρού του. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι το 70% των θεατών που πλημμυρίζουν τις αίθουσές του είναι νέοι 18 έως 30 ετών, ενώ το σύνολο συμπληρώνεται από άτομα μέχρι... 100 χρονών!

Ανάμεσα στην πληθώρα αφιερωμάτων, ζωνών και προβολών που θα προκαλέσουν το ενδιαφέρον των θεατών όλων των ηλικιών, βρίσκεται η καλτ ενότητα *Ανοιχτοί Ορίζοντες*, που επιστρέφει δυναμικά με την αφρόκρεμα της παγκόσμιας ανεξάρτητης κινηματογραφικής σκηνης: με ανατρεπτικές ταινίες του Ιάπωνα Σιόν Σόνου, του πολλά υποσχόμενου νεαρού Πολωνού Τομάς Βασιλέφσκι, τις νέες ταινίες των Κώστα Γαβρά, Αμπάς Κιαροστάμι, Σουσάνε Μπίερ, Σεργκέι Λοζνίτσα, κ.ά.

Το Φεστιβάλ τιμά τη μνήμη του πρωτοπόρου και πιο πολυβραβευμένου διεθνώς Έλληνα κινηματογραφιστή, Θόδωρου Αγγελόπουλου, με την προβολή τριών ταινιών-σταθμών στο έργο του και

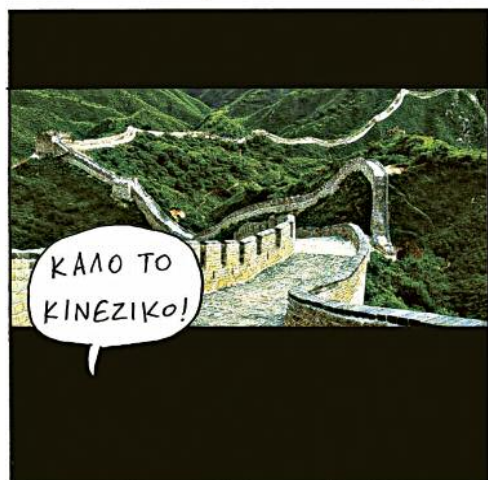
με τη συναυλία της Ελένης Καραϊνδρου. Στο αφιέρωμα στον... διαβολο-βίκινγκ της «πεθαμένης Ευρώπης», τον Φινλανδό Άκι Καουρισμάκι, θα δούμε τις πιο αντιπροσωπευτικές ταινίες του, παρουσία του ιδίου. Ταινίες ενός «φτωχοδιάβολου» που για το ελληνικό κοινό δεν κινδυνεύει από τη λαίλαπα του χολιγουντιανού κινηματογράφου που σαρώνει τις εμπορικές αίθουσες. Πρώτο το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, πριν από πολλά χρόνια, μύησε τους Έλληνες θεατές στον ιρανικό κινηματογράφο. Φέτος θα γνωρίσουμε από κοντά τον πολυβραβευμένο Μπαχ-

μάν Γκομπαντί, κουρδικής καταγωγής. Μαζί με τις σημαντικότερες ταινίες του, θα δούμε και την τελευταία, με τίτλο *Η εποχή του ρινόκερου*, που γύρισε ως εξόριστος. Η Γερμανία, ευτυχώς, δεν είναι μόνο... Μέρκελ. Ο κινηματογράφος της περνά σε νέα φάση. Το Φεστιβάλ θα μας συστήσει το έργο του Αντρέας Ντρέζεν, ενός σκηνοθέτη που έχει προκαλέσει αίσθηση στα διεθνή φεστιβάλ και θα επισκεφτεί και τη Θεσσαλονίκη. Εκτός από τη ταινία του *Στα μισά του δρόμου* που κέρδισε πέρσι το βραβείο του τμήματος «Ένα κάποιο βλέμμα» στο Φεστιβάλ των

Η ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ
Αναμνηστική φωτογραφία, με τις εφημερίδες ανά χείρας ανοιγμένες στις καλλιτεχνικές σελίδες, μπροστά στο κτίριο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, όπου γίνονταν για πολλά χρόνια οι κεντρικές προβολές του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Το 1968, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος πρωτοέδειξε στο φεστιβαλικό κοινό τη μικρού μήκους *Εκπομπή* - που κέρδισε το βραβείο των Κριτικών.

Καννών, θα δούμε και ταινίες αντιπροσωπευτικές για την πορεία της καριέρας του. Αυτά ως μια πρώτη γεύση από το φιλικό ηφαίστειο του φετινού φεστιβάλ, που ετοιμάζεται να εκραγεί!

Στο φεστιβάλ

Στηρίζουμε τις τέχνες

www.skai.gr

ΣΚΑΪ

ΡΕΤΣΙΝΑ ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ ΑΝΑΖΗΤΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΕΑ ΤΗΣ

ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ, ΟΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΛΗ ΠΑΡΕΑ, ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΡΕΤΣΙΝΑ ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ. ΤΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΣΙ ΜΕ ΤΟ ΛΑΜΠΡΟ ΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΑΡΩΜΑ. ΠΡΟΣΙΤΗ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ, ΕΧΕΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΦΕΡΝΕΙ ΚΟΝΤΑ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΑ. ΤΑ ΠΟΤΗΡΙΑ ΓΕΜΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΡΔΙΕΣ "ΞΕΚΛΕΙΩΘΗΝΟΥΝ".

Η ρετσίνα είναι ένα κρασί που παράγεται αποκλειστικά στην Ελλάδα και δεν επιτρέπεται η παραγωγή της σε άλλη χώρα του κόσμου. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία εντάσσεται στα κρασιά με την ένδειξη «Όνομασία κατά Παράδοση», τα οποία παράγονται σύμφωνα με παραδοσιακές μεθόδους μίας συγκεκριμένης περιοχής ή χώρας.

Επίσημος
υποστηρικτής

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

f www.facebook.com/malamatina.official

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

The 53rd TIFF opens on Friday, November 2nd, with the most original film of the year. Leos Carax's *Holy Motors* is a pulsating circus of bizarre tales, in the center of which is the actor Denis Lavant (one of

Carax's most inspirational muses) in the most brilliant performance of his career. This dazzling ride of a film is the best way to start a Festival dedicated to showcasing the most unique cinematic works of the year.

The Festival celebrates its 53rd edition with approximately 180 films and hundreds of guests, and by renewing its commitment to independent cinema and its numerous voices.

Let's read what they have to say. Welcome!

IN THEIR OWN WORDS

Dimitri Eipides

Thessaloniki Festival Director

Putting together a festival program is like making a film in this way: images succeed one another, until they all unite, frame by frame, in the space of 10 days.

HOLY CINEMA

by Lilly Papagianni

From viewing to selecting films, to putting together this celebration. Every time from the beginning; every time with the same yearning for discovery.

This is how the 53rd Festival was built. Step by step.

Thomas Elsaesser

International Jury President

Film festivals are exhausting, exhilarating, essential; film festivals are ephemeral. I always look forward to the next one, as if it was Christmas and my birthday all rolled into one. What is great about film festivals is that they are so contradictory. I never get tired of feeling the tension between the all-too-familiar and the wholly unexpected that is the essence of cinema. And the thrill of discovering a new voice behind the camera.

I am very honored and look forward to serving on the jury of the Thessaloniki International Film Festival this year.

THE DIRECTORS

Shifting the Blame,

Lars-Gunnar Lotz – Open Horizons

It was my mission not to talk of hopeless cases, as they're branded. I wanted to show what it means when you stand by [these boys] and confront them with their crimes. I wanted to tell a story that doesn't give up on them, but believes in them.

Loveless Zoritsa,

Christina Hatziharalambous &

Radoslav Pavkovic - Greek

Co-productions

We grew up with fairytales, listening to the voice of our mother narrating strange stories about fantastical creatures. Since cinema to us is, above all, imagination, we decided to create a fairytale. The film is also about how, in a closed society in which prejudices

abound, people will fight someone who is different from them.

Lore, Cate Shortland – Open Horizons

What drew me to Lore -and at times repulsed me- was the opportunity to delve into the grey areas. Lore is a believer in one of the most abhorrent political ideologies of our time. I wanted to understand her lack of empathy, her romantic determination to believe even when Germany was suffering defeat.

War Witch,

Kim Nguyen – Open Horizons

I wanted to shoot scenes as if there had never been a "before" or an "after". As though only the present moment was real. My actors were not allowed to read the screenplay before the shoot, and we shot in sequence. They never knew what was going to happen to their characters the next day.

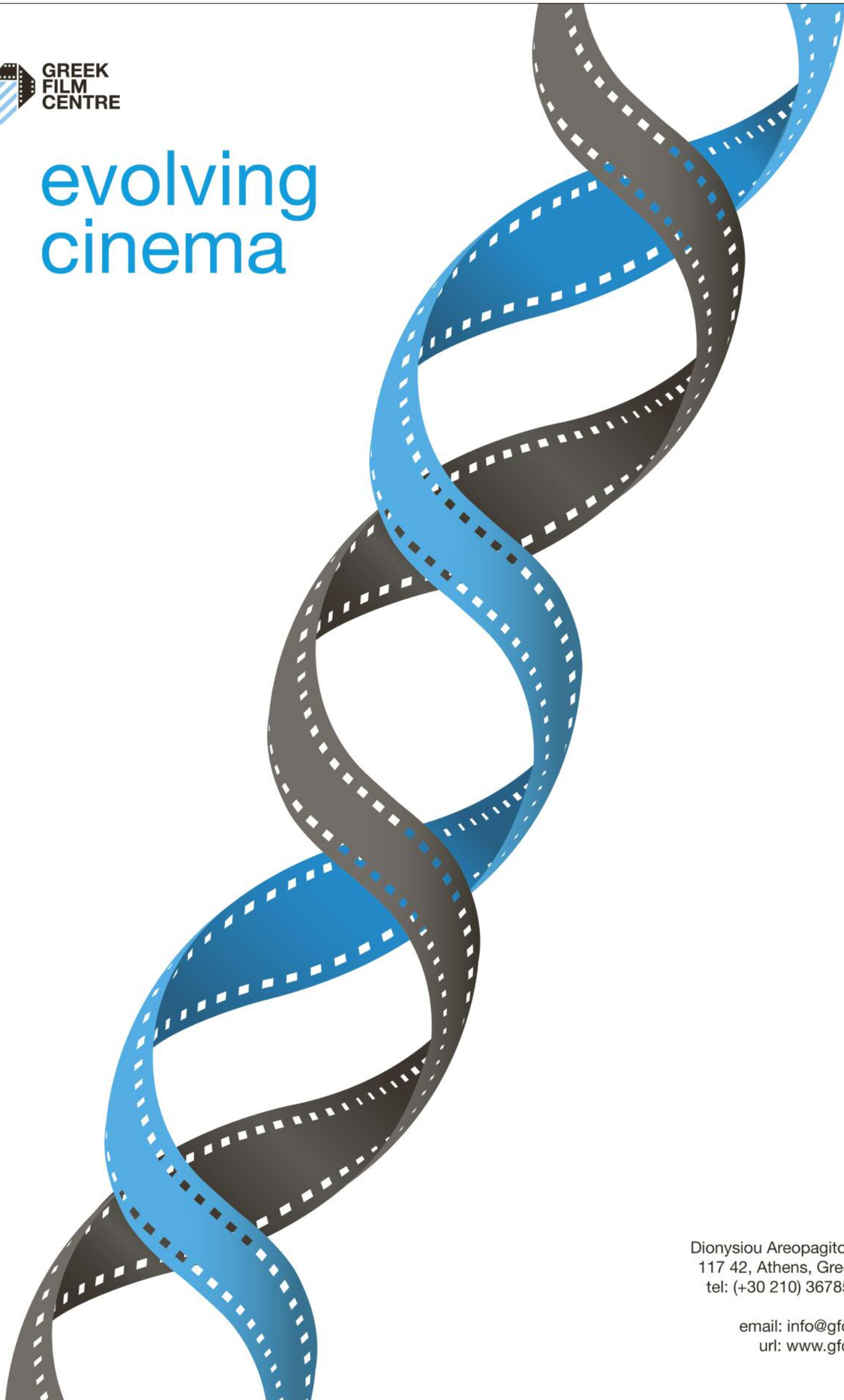
**THE ELEMENT OF
DISCOVERY IS ALWAYS
THE DRIVING FORCE
FOR SELECTING FILMS.
YOU KEEP SEEKING FOR
THE FILM WHICH WILL
GIVE YOU THE SHIVERS
OF A NEW EXPERIENCE**

DIMITRI EIPIDES

evolving cinema

Dionysiou Areopagitou 7
117 42, Athens, Greece
tel: (+30 210) 3678500

email: info@gfc.gr
url: www.gfc.gr

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

www.ert.gr